

**Vypořádání připomínkového řízení
k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony**

Návrh zákona byl prostřednictvím eKLEP dne 3. listopadu 2015 postoupen do meziresortního připomínkového řízení připomínkovým místům určeným Legislativními pravidly vlády s termínem pro uplatnění připomínek do 2. prosince 2015.

Žádné připomínky neuplatnila tato připomínková místa: Úřad vlády ČR – místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace a předseda Rady pro výzkum, vývoj a inovace, Ministerstvo zahraničních věcí, Úřad vlády – vedoucí Úřadu vlády, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstvo životního prostředí.

Zásadní připomínky uplatnily Ministerstvo financí, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvem zemědělství, ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Legislativní rady vlády, Úřad vlády – odbor kompatibility, Český telekomunikační úřad, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Doporučující připomínky uplatnily Ministerstvo financí, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo zemědělství, ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Legislativní rady vlády, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo obrany, Ministerstvo pro místní rozvoj, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, Centrální depozitář cenných papírů, Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR, Asociace organizací neslyšících, nedoslýchavých a jejich přátel a Sdružení pro internetový rozvoj.

V následující tabulce jsou uvedeny jednotlivé připomínky a způsob jejich vypořádání.

Připomínky zásadní povahy

Číslo př.	Rezort	Ustanovení	Relevance	Připomínka	Vypořádání
1.	Ministerstvo financí	Obecně v souvislosti s návrhem zákona	Zásadní	RRTV každoročně žádá při přípravě rozpočtu na následující rok navýšení výdajů kapitoly, které je odůvodněno především nárůstem rozsahu zákonem stanovených povinností především v oblasti monitoringu a kontroly jak televizního, tak rozhlasového vysílání, který je způsoben dynamickým nárůstem počtu dotčených subjektů a u některých subjektů i zvětšujícím se rozsahem vysílání. Výdaje na monitoring a další zákonem stanovené povinnosti RRTV narůstají, avšak výše poplatků nijak nereflektuje nárůst těchto činností souvisejících s rozsahem pokrytí vysílání jak na území ČR, tak i mimo území ČR. V souvislosti s připravovanou novelou zákona č. 231/2001 Sb. byl ministru kultury zaslán dopisem ministra financí č.j. MF-41400/2015/1402-2 ze dne 9. října 2015 námět na změnu výše, event. i systému placení licenčních poplatků, jejichž výše je stanovena zákonem č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích. Námět MF nebyl do předložené novely zapracován. Změny jednotlivých položek sazebníku navrhuje a do legislativního procesu předkládá příslušný ústřední orgán státní správy. Je tedy plně v kompetenci Ministerstva kultury, aby ve spolupráci s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání změny správních poplatků	Akceptováno Do návrhu zákona byla Část čtvrtá, která obsahuje návrh změny Položky 67 přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích.

				navrhlo.	
2.	Ministerstvo financí	Obecně v souvislosti s návrhem zákona	Zásadní	Materiál v současné podobě neposkytuje informace o propočtech, resp. přesných dopadech do personální oblasti státního rozpočtu na rok 2016 a střednědobého výhledu na roky 2017 a 2018, přičemž z tohoto hlediska požadujeme do důvodové zprávy doplnit konstatování, že veškeré personální a mzdové dopady vyplývající z návrhu novely předmětného zákona budou pokryty v rámci schválených limitů funkčních míst a objemu prostředků na platy na rok 2016 a léta následující.	Akceptováno V předkládací zprávě k návrhu zákona a v obecné části důvodové zprávy bude konstatováno: „Případné personální a mzdové dopady vyplývající z návrhu zákona budou pokryty v rámci schválených limitů funkčních míst a objemu prostředků na platy na rok 2016 a léta následující.“
3.	Ministerstvo financí	Obecně v souvislosti s návrhem zákona	Zásadní	Pokud by mělo v budoucnu dojít k předložení nadpožadavku (např. v rámci sestavování rozpočtu na rok 2017), pak požadujeme doplnit analýzu současného a cílového stavu, zdůvodnění, proč si rozšíření náhledu do spektra informací vyžaduje nové úředníky a agendu není možno vykonávat v rámci současných kapacit (rozšířit činnost současných zaměstnanců), očekáváme zhodnocení vytíženosti zaměstnanců v cílových agendách, popis činností a denní agendy stávajících a potenciálně nových zaměstnanců, představení změny rozsahu získávaných údajů a způsob vyhodnocování (práce v Excelu, specifickém informačním systému, atp.) a rovněž zhodnocení možných opatření v rámci stávající struktury kapitoly, ze které by například vyplynula možnost oslabení agend přirozeně utlumujících se.	S ohledem na navrhované vypořádání zásadní připomínky MF č. 2 považujeme zásadní připomínku č. 3 za bezpředmětnou.
4.	Ministerstvo	K čl. II, bodu	Zásadní	Obsah ustanovení čl. II, bodu 3 nemá charakter	Akceptováno

	dopravy	3	<p>přechodného ustanovení a je podle našeho názoru zcela nadbytečný. Dle důvodové zprávy je cílem tohoto ustanovení zajistit, aby se adresáti vyhlášky, k jejímuž vydání je zmocněna Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, mohli seznámit s jejím obsahem v dostatečném časovém předstihu před tím, než nabyde účinnosti.</p> <p>Podle našeho názoru je však včasné vyhlášení vyhlášky ve Sbírce zákonů zcela v kompetenci subjektu, který jej má vydat, a nevyžaduje jakoukoli bližší úpravu v zákoně. Dostatečný časový prostor pro seznámení se s obsahem vyhlášky před tím, než nabyde účinnosti, je zajištěn prostřednictvím legisvakantní lhůty (čl. 53 odst. 3 Legislativních pravidel vlády).</p> <p>Pokud je smyslem tohoto ustanovení stanovit Radě pro rozhlasové a televizní vysílání povinnost do určitého data vyhlášku vydat, taková povinnost jednak není nijak vynutitelná a rovněž by neměla být obsažena v přechodných ustanoveních, neboť přechodnými ustanoveními se upravuje vztah nové právní úpravy k dosavadní právní úpravě a k právním vztahům podle ní vzniklým, a to v zájmu právní jistoty a ochrany práv v dobré víře nabytých na základě předchozí právní úpravy, případně pokud se přijímá zcela nová právní úprava určitých právních vztahů, které dosud upraveny nebyly, mohou přechodná ustanovení obsahovat pravidla</p>	<p>Bod 3 Přechodných ustanovení byl z návrhu novely zákona vypuštěn. Předpokládá se, že vyhláška bude vydána současně s účinností právní úpravy označování televizních pořadů z hlediska nevhodnosti jejich obsahu pro děti a mladistvé a z hlediska charakteru jejich obsahu (§ 34a).</p>
--	---------	---	---	--

				<p>pro implementaci těch ustanovení nové právní úpravy, která nelze bez dalšího aplikovat okamžitě od jeho účinnosti.</p> <p>Ustanovení čl. II, bodu 3 však do tohoto rámce nespadá a proto požadujeme jeho vypuštění.</p>	
5.	Ministerstvo práce a sociálních věcí	K bodu 9 § 3a odst. 2	Zásadní	<p>Předmětné ustanovení by mělo reflektovat skutečnost, že za podmínek stanovených v § 33 občanského zákoníku může vzniknout oprávnění k samostatnému provozování podnikatelské činnosti rovněž nezletilé osobě mladší 18 let, která nenabyla plné svéprávnosti, a to na základě souhlasu zákonného zástupce a rozhodnutí soudu o přivolení k souhlasu zákonného zástupce (viz § 466 písm. s) zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních). V souladu s tím pak nezletilá osoba může splňovat všeobecné podmínky provozování živnosti stanovené v § 6 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ačkoliv není plně svéprávná. V případě, že tato nezletilá osoba splní podmínky k samostatnému výkonu podnikatelské činnosti, bude oprávněna rovněž provozovat vysílání vlastním jménem, na vlastní účet a na vlastní odpovědnost, jak vyžaduje § 32 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání. S ohledem na tuto zákonnou úpravu máme za to, že není nadále možné trvat na podmínce plné svéprávnosti fyzické osoby jako předpokladu pro získání licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání nebo registrace</p>	<p>Akceptováno</p> <p>Návrh zákona bude upraven v požadovaném smyslu, tj. v ustanovení § 3a odst. 2 bude jako předpoklad pro to, aby fyzická osoba získala licenci nebo registraci, stanovena pouze podmínka, že musí splňovat podmínky stanovené pro podnikání v České republice zvláštním právním předpisem, tj. například zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.</p> <p>Slova „má plnou způsobilost k právním úkonům a“ budou z ustanovení vypuštěna.</p>

				<p>k provozování převzatého vysílání. Pokud by zákon nadále stanovil podmínku plné svéprávnosti fyzické osoby, mohlo by dojít k nerovné situaci, že předpoklady k získání licence nebo registrace by na jedné straně splňovala nezletilá osoba ve věku 16 let, která se stala plně svéprávnou z titulu uzavření manželství (viz § 30 odst. 2 občanského zákoníku), a na druhé straně by tyto předpoklady nespĺňovala nezletilá osoba ve věku 17 let, u které zákonný zástupce i soud dali svolení k samostatnému provozování podnikatelské činnosti.</p> <p>Vzhledem k výše uvedenému navrhuje, aby z ustanovení § 3a odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. byla vypuštěna slova „je plně svéprávná“. Je plně postačující, jestliže předpokladem k tomu, aby fyzická osoba získala licenci nebo registraci, bude to, že tato osoba splňuje podmínky stanovené pro podnikání v České republice zvláštním právním předpisem. Podmínky pro podnikání pak splňuje fyzická osoba, která je plně svéprávná nebo splňuje podmínky § 33 občanského zákoníku, nikoliv však fyzická osoba, která není plně svéprávná z důvodu rozhodnutí soudu o omezení svéprávnosti člověka podle § 55 a násl. občanského zákoníku.</p>	
6.	Ministerstvo práce a sociálních věcí	K bodu 28 § 12 odst. 12 písm. e), § 32 odst. 1 písm. e) a	Zásadní	Navrhujeme, aby bylo rozšířeno vymezení pořadů, které mohou vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, neboť vývoj dětí mohou nežádoucím způsobem ohrozit nejen pořady, které obsahují pornografii	Vysvětleno Uvedená ustanovení jsou přesným promítnutím Článku 27 odst. 1 směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Rozšíření výčtu pořadů, které

		§ 60 odst. 4 písm. c)	<p>nebo hrubé samoučelné násilí. Ohrožující mohou být v tomto ohledu zejména také pořady, které obsahují vulgarismy nebo které zobrazují jednání ponižující lidskou důstojnost. Konkrétně proto navrhuje, aby jako pořady, které mohou vážně narušit vývoj dětí a mladistvých, byly označeny zejména pořady, které obsahují prvky pornografie, hrubé samoučelné násilí, vulgární vyjadřování nebo jednání snižující lidskou důstojnost. Toto vymezení částečně vychází jednak z úpravy klasifikace a označování pořadů v § 34a odst. 2, jednak z vymezení nepřijatelného obsahu reklamy v § 2 odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy (viz pojem „prvky pornografie“, který je širší než samotný pojem „pornografie“). Alternativně lze také uvažovat o nahrazení pojmu „pornografie“ nebo „prvky pornografie“ pojmem „sex“, a to v souladu s úpravou charakteristiky obsahu pořadu v § 34a odst. 2. Doplnění pořadů obsahujících vulgární vyjadřování do vymezení pořadů, které mohou ohrozit vývoj dětí a mladistvých, je důležité zejména s ohledem na navrhované vypuštění § 32 odst. 1 písm. j), které dosud stanoví časové omezení pro zařazení těchto pořadů do vysílání. Nově by tak tyto pořady nemohly být zařazovány do programu v době od 6.00 do 20.00 hodin jako pořady nevhodné pro děti a mladistvé do 15 let věku.</p>	<p>mohou vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých tak, jak navrhuje MPSV, by významným způsobem rozšiřovalo transponovanou právní úpravu. Pojem pornografie je navíc díky judikatuře pevně ustálen a nevyvolává při aplikaci těchto ustanovení výkladové obtíže. Pojem „pornografie“ dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. září 2007, čj. 5 As 32/2007 – 83, <i>spadá do kategorie tzv. neurčitých právních pojmů, které zahrnují jevy nebo skutečnosti, které nelze úspěšně zcela přesně právně definovat; jejich obsah a rozsah se může měnit, často bývá podmíněn časem a místem aplikace normy. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit, a to z toho hlediska, zda posuzovanou věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit. Za pornografické lze považovat takové dílo, které uráží způsobem, který lze stěží akceptovat, cit pro sexuální slušnost. Test pornografické povahy díla, který by měl</i></p>
--	--	-----------------------	---	--

					<p><i>být aplikován obecným soudem, spočívá na posouzení, zda celkový dojem díla způsobuje morální pohoršení osobě s běžným cítěním; přitom je zapotřebí odmítnout takové dílo, které ohrožuje mravnost obecně nepřijatelným způsobem u většiny lidí, kteří s ním přicházejí do styku. Hranice mezi pornografií, materiálem se zákonem nedovolenými prvky pornografie a erotikou není nijak jasně vymezena, je nestálá a odvíjí se od kulturních, náboženských a jiných zvyklostí společnosti i od osobních zkušeností každého jedince. Pornografií se rozumí především znázorňování lidského těla či sexuálního chování, vytvořené především s cílem podněcovat sexuální pud. Jako pornografické se zpravidla označují pouze materiály, které překračují morální normy společnosti a vzbuzují u výrazné části stud, slabší formy podobných zobrazení se v takovém případě označují jako erotika. Erotika naopak nezobrazuje lidskou sexualitu jako dominantní motiv, může sexuálně vzrušovat, není to však její primární cíl, takovéto vzrušení není primární a záměrné, erotika nepřekračuje soudobé standardy společnosti.</i></p>
--	--	--	--	--	---

7.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 8 § 3a odst. 1	Zásadní	Upozorňujeme, že předmětný návrh nereflektuje změny, k nimž došlo přijetím zákona č. 90/2012 Sb., <i>o obchodních korporacích</i> , a zákona č. 134/2013 Sb., <i>o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů</i> . Podle § 263 odst. 2 a § 274 odst. 2 zákona o obchodních korporacích mohou být akcie na majitele vydány pouze jako zaknihovaný cenný papír nebo jako imobilizovaný cenný papír, přičemž převod vlastnického práva k těmto akciím je možný výhradně změnou zápisu v příslušné evidenci. Podle § 2 odst. 1 zákona ke zvýšení transparentnosti akciových společností pak doposud vydané listinné akcie na majitele, které dosud nebyly imobilizovány, byly s účinností k 1. 1. 2014 změněny na listinné akcie na jméno. Vzhledem k těmto skutečnostem neshledáváme důvod pro rozlišování mezi akciovými společnostmi nebo evropskými společnostmi, jejichž akcie znějí na jméno a jejichž akcie znějí na majitele. Požadujeme proto větu druhou z předmětného ustanovení vypustit.	Akceptováno Věta druhá byla z § 3a odst. 1 vypuštěna.
8.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 23 § 7 odst. 8	Zásadní	Vzhledem k ústavnímu zakotvení postavení Poslanecké sněmovny jakož i definici správních orgánů v § 1 odst. 1 správního řádu nepovažujeme za možné stanovit, aby součástí návrhu Poslanecké sněmovny na odvolání člena Rady z funkce bylo „odůvodnění podle správního řádu“. Požadujeme proto navržené ustanovení přeformulovat způsobem, jenž	Akceptováno Slova „podle správního řádu“ byla z ustanovení § 7 odst. 8 vypuštěna.

				nebude fakticky podrobovat rozhodovací činnost Poslanecké sněmovny správnímu řádu.	
9.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 57 § 25 odst. 6	Zásadní	Vzhledem k celkové systematice části třetí zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, jakož i absenci ustanovení, jež by stanovilo analogickou aplikaci ustanovení o správním řízení podle hlavy I této části pro řízení podle hlavy II nesouhlasíme s implicitně tvrzeným názorem předkladatelů, podle něhož se na řízení podle hlavy II analogicky, resp. obdobně, použijí ustanovení hlavy I. Z tohoto důvodu považujeme za chybné ve shora označeném ustanovení stanovit, která ustanovení hlavy I se na licenční řízení podle hlavy II nevztahují. Požadujeme proto naopak stanovit, která ustanovení hlavy I lze na licenční řízení podle § 25 odst. 1 až 5 použít obdobným způsobem.	Akceptováno Ustanovení bylo přeformulováno v souladu s uplatněnou připomínkou. Nové znění ustanovení, které je nově označeno jako § 25 odst. 5, je následující: § 25 odst. 5 „(5) Pro licenční řízení podle odstavců 1 až 5 se použijí obdobně § 12 až 14 a § 18 odst. 1, 2, 4 a 5.“
10.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 63 § 32 odst. 1 písm. g)	Zásadní	Navržené použití pojmů „ <i>děti a mladiství do 15 let věku</i> “ a „ <i>děti a mladiství do 18 let věku</i> “ považujeme za rozporné se sledovaným účelem navržené regulace, podle níž by do rozhlasových a televizních programů neměli být v době mezi 6 hod. a 20 hod. zařazovány pořady nevhodné pro děti a mladistvé do 15 let, a v době mezi 20 hod. a 22 hod. pořady nevhodné pro mladistvé od 15 do 18 let. Jelikož lze z logického hlediska tvrdit, že skupina osob označená jako „ <i>děti a mladiství do 18 let věku</i> “ zahrnuje skupinu osob označenou jako „ <i>děti a mladiství do 15 let věku</i> “, je třeba vzhledem k navržené dikci předmětného ustanovení tvrdit,	Akceptováno Ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) bylo přeformulováno v souladu s připomínkou. Jeho nové znění je následující: § 32 odst. 1 písm. g) „g) nezařazovat do programu pořady nebo upoutávky na pořad, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, v době od 06.00 do 20.00 hodin, jde-li o pořady a upoutávky nevhodné pro děti a mladistvé do 18 let věku; v době od

				<p>že v době od 20 hod. do 22 hod. nelze do programu zařazovat nejen pořady nevhodné pro mladistvé od 15 do 18 let, nýbrž také pořady nevhodné pro děti a mladistvé do 15 let.</p> <p>Požadujeme přeformulovat označené ustanovení způsobem, jež odstraní rozpor mezi sledovaným účelem ustanovení a použitou terminologií.</p>	<p>20.00 do 22.00 hodin lze do programu zařazovat pořady a upoutávky na pořad, které nejsou nevhodné pro děti a mladistvé od 15 let věku, a v době od 22.00 do 06.00 hodin lze do programu zařazovat pořady a upoutávky na pořad nevhodné pro děti a mladistvé do 18 let věku; tato povinnost se na provozovatele vysílání nevztahuje, je-li vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let a je k němu poskytnuto technické opatření, které této osobě umožňuje omezit přístup k vysílání dětem a mladistvým,“</p>
11.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 82 § 48 odst. 4	Zásadní	<p>Podle navržené legální definice se politickým obchodním projevem rozumí „sdělení, jehož cílem je přímo či nepřímo“ naplňovat některý z cílů stanovených v písm. a) až d) předmětného odstavce. Vzhledem k právě uvedené definici je tudíž třeba za politický obchodní projev považovat jakékoliv sdělení, jehož přímým či nepřímým účelem je ovlivňování politických postojů, politického chování a politické motivace diváků a posluchačů, a nikoliv pouze takovéto obchodní sdělení ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Tuto konstrukci, jež de facto znemožňuje vysílání pořadů, jejichž obsah může ovlivnit</p>	<p>Akceptováno Ustanovení § 48 odst. 4 bylo přeformulováno v souladu s připomínkou. Jeho nové znění je následující: § 48 odst. 4 „(4) Politickým obchodním sdělením se pro účely odstavce 1 písm. e) rozumí obchodní sdělení, jehož cílem je přímo nebo nepřímo</p> <ul style="list-style-type: none"> a) propagovat politickou stranu, politické hnutí nebo politika, b) vytvořit nebo podpořit pozitivní obraz a vnímání politické strany,

				<p>politické postoje a chování diváků a posluchačů, však lze považovat za rozpornou s právem na svobodu projevu, jež zahrnuje taktéž právo médií na vysílání pořadů, jejichž obsahem jsou politické otázky či otázky veřejného zájmu (viz nálezy ÚS ze dne 17. 7. 2007, sp. zn. IV ÚS 23/05), jakož i např. § 2 odst. 2 písm. a) zákona ČNR č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož mezi hlavní úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání náleží poskytování informací „pro svobodné vytváření názorů“.</p> <p>Vzhledem ke shora uvedeným důvodům požadujeme omezit zákaz stanovený v § 48 odst. 1 písm. e) pouze na politická obchodní sdělení, jimiž budou obchodní sdělení ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Navrhujeme proto vložit do návrhu § 48 odst. 4 před slovo „sdělení“ slovo „obchodní“.</p>	<p>politického hnutí nebo politika,</p> <p>c) zvýšit šanci politické strany, politického hnutí nebo politika na úspěch ve volbách, nebo</p> <p>d) ovlivnit politické postoje, chování nebo motivaci občanů jako voličů.“</p>
12.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 97 § 60 odst. 1 písm. d) a e)	Zásadní	<p>Podle § 32 odst. 1 písm. k) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání má provozovatel vysílání povinnost uchovávat „záznamy všech pořadů včetně dalších částí vysílání“. V rozporu dikcí předmětného ustanovení však skutkové podstaty správních deliktů obsažených ve shora uvedených ustanoveních umožňují uložit sankci v případě, kdy provozovatel vysílání „neuchová záznam pořadu nebo další části vysílání“, tj. fakticky rozšiřují povinnost provozovatele vysílání.</p>	<p>Připomínka se stala bezpředmětnou.</p> <p>V § 32 odst. 1 písm. k) bylo slovo „včetně“ nahrazeno slovem „a“, neboť podle § 32 odst. 1 písm. l) může orgán veřejné moci zahájit řízení v důsledku odvysílání pořadu nebo další části vysílání a pro účely tohoto řízení si tudíž může vyžádat buď záznam pořadu, nebo záznam určité další části vysílání.</p> <p>V důsledku uvedené změny § 32 odst. 1</p>

				Požadujeme proto sjednotit dikci § 60 odst. 1 písm. d) a e) s dikcí ustanovení § 32 odst. 1 písm. k) zákona.	písm. k) se připomínka k § 60 odst. 1 písm. d) a e) stala bezpředmětnou.
13.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 90 § 60 odst. 1 písm. h)	Zásadní	Podle předmětného ustanovení lze provozovateli vysílání uložit sankci za spáchání správního deliktu, pakliže nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 32 odst. 1 písm. o). Jelikož v daném ustanovení není určena lhůta, ve které má být oznamovací povinnost splněna, lze navrženou konstrukci skutkové podstaty správního deliktu považovat za rozpornou s principem určitosti (<i>nullum delictum sine lege certa</i>). Vzhledem k této skutečnosti požadujeme ve shora uvedeném ustanovení doplnit lhůtu, ve které má provozovatel splnit svou oznamovací povinnost.	Akceptováno Ustanovení § 32 odst. 1 písm. o) bylo v souladu s připomínkou doplněno a jeho nové znění je následující: „o) oznamovat Radě, že došlo k technickým překážkám vysílání, které mu brání ve vysílání, a to nejpozději v den následující po dni, kdy k technické překážce došlo,“. V souvislosti s uvedeným doplněním byla změněna i formulace skutkové podstaty v ustanovení § 60 odst. 1 písm. h), nově zařazená do § 60 odst. 1 písm. i). Její nové znění je následující: § 60 odst. 1 písm. i) „i) neoznámí Radě ve stanovené lhůtě, že došlo k technickým překážkám vysílání, které mu brání ve vysílání podle § 32 odst. 1 písm. o),“.
14.	Ministerstvo vnitra	K transparentnosti vlastnické struktury provozovatelů	Zásadní	Jedním z cílů návrhu zákona je zajištění větší transparentnosti vlastnické struktury provozovatelů rozhlasového a televizních vysílání, resp. uchazečů o příslušné licence. K tomu směřuje především navrhované doplnění § 115 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, podle něž má být Radě pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „Rada“) nově umožněno získávat údaje a dokumenty z Centrálního depozitáře pro účely kontroly	Neakceptováno – připomínka je předmětem rozporu Mnozí tuzemští provozovatelé vysílání působí v nadnárodních skupinách jako dceřiné podniky, jejichž mateřské společnosti v zahraničí zůstávají mimo dosah Rady. Mohou mít také postavení přidruženého podniku, v němž má účast jiný zahraniční podnik, který na tuzemského

			<p>vlastnické struktury provozovatelů vysílání. Tento záměr je nesporně správný, protože dlouhodobý vývoj v oblasti rozhlasového a televizního vysílání přisvědčuje potřebě zpřesnit a zefektivnit dohled nad vlastnickou strukturou provozovatelů vysílání. Navrženou úpravu § 115 zákona o podnikání na kapitálovém trhu však pro naplnění tohoto cíle nepovažujeme za dostatečnou, a to zejména proto, že nestanovuje povinnost akciových společností podnikajících v oblasti rozhlasového a televizního vysílání zaknihovat své akcie, přičemž tuto povinnost těmto subjektům nestanovuje ani žádný jiný zákon. Dále navržená úprava neúměrně zamýšlenému cíli prolamuje ochranu citlivých informací evidovaných v Centrálním depozitáři tím, že umožňuje Radě získat na vyžádání přímý přístup k informacím o vlastnické struktuře provozovatelů vysílání. Přístup k údajům a dokumentům je sice umožněn pouze pro „účely kontroly vlastnické struktury provozovatelů vysílání“, nicméně v návrhu chybí ustanovení, která by tyto účely blíže specifikovala a vymezila.</p> <p>Proto požadujeme doplnit přímo do samotného zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání povinnost právnických osob žádajících o licenci k provozování rozhlasového a televizního vysílání mít zaknihované akcie. Tuto povinnost požadujeme vztáhnout i na současné držitele licence, pro které by však mělo být stanoveno přechodné</p>	<p>provozovatel může uplatňovat rozhodující vliv.</p> <p>Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů, nově umožňuje, aby zahraniční osoby typu subjektů uvedených v § 92 odst. 3 písm. a) a b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu vedly účty pro své klienty i v členských státech Evropské unie, ve kterých nenabízejí své služby. Někteří žadatelé o licenci a provozovatelé vysílání si mohou své účty zřídit u těchto zahraničních osob, na které český právní řád nedosáhne, pokud jde o informační povinnost ve smyslu § 115 zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Mimoto ne ve všech členských státech Evropské unie je stanovena povinnost mít akcie v zaknihované podobě.</p> <p>Pro výkon dohledu na zachování plurality informací v rozhlasovém a televizním vysílání Rada potřebuje především identifikovat skutečné majitele provozovatelů vysílání a znát skutečnosti, na kterých je postavení skutečných majitelů vůči provozovatelům vysílání založeno.</p>
--	--	--	--	--

			<p>období v délce 6 měsíců. Dále požadujeme, aby se změnila úprava přístupu Rady k informacím a údajům z Centrálního depozitáře cenných papírů tak, že pro žadatele o licenci nebo pro držitele licence vznikne povinnost každoročně dokládat Radě aktuální vlastnickou strukturu zasláním výpisu z Centrálního depozitáře cenných papírů. Informační povinnost vůči Radě by tím byla přenesena na žadatele o licenci, respektive jejího držitele.</p> <p>Na konkrétní legislativní podobě těchto úprav je Ministerstvo vnitra samozřejmě připraveno s předkladatelem navrhovaného zákona spolupracovat.</p>	<p>Z uvedených skutečností vyplývá, že stávající problém s dostupností informací potřebných pro výkon dohledu Rady na zachování plurality informací v rozhlasovém a televizním vysílání je vhodné řešit jinak, než uplatněním požadavku, aby žadatel o licenci a držitel licence, který je právnickou osobou a má právnickou formu akciové společnosti, musel mít zaknihované akcie.</p> <p>Předkladatel upustil od záměru novelou zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, zahrnout Radu do výčtu subjektů oprávněných požadovat informace od osob vedoucích centrální nebo samostatnou evidenci akcií v zaknihované podobě, a do návrhu zákona nově zapracoval zvláštní právní úpravu transparentnosti vlastnických vztahů v oblasti rozhlasového a televizního vysílání. Tato právní úprava pro všechny žadatele o licenci a provozovatele vysílání, jsou-li právnickými osobami, zakládá bez ohledu na jejich právní formu povinnost poskytovat Radě údaje identifikující osoby, jejichž podíl v nich představuje alespoň 10 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu a údaje o konkrétní výši podílů těchto osob. V případě</p>
--	--	--	--	---

					<p>osob, které jsou statutárním orgánem nebo členem statutárního nebo kontrolního orgánu těchto žadatelů o licenci a provozovatelů vysílání by měla povinnost poskytovat Radě údaje o výši jejich případného podílu v nich platit vždy, tedy bez ohledu na to, zda tento podíl představuje či nepředstavuje alespoň 10 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu.</p> <p>Dále se zavádí povinnost žadatelů o licenci a provozovatelů vysílání poskytnout Radě rovněž údaje o svých skutečných majitelích a o skutečnostech, na kterých je postavení jejich skutečných majitelů vůči nim založeno. Zejména údaje o skutečnostech specifikujících povahu a rozsah vlivu skutečného majitele na provozovatele vysílání jsou pro Radu mimořádně důležité, neboť by měly zprůhlednit řetězení, skrze které skutečný majitel provozovatele vysílání přímo nebo nepřímo ovládá, a to včetně identifikace příslušných spojovacích článků. Teprve znalost těchto údajů Radě umožní rozkrýt vlastnické struktury provozovatelů vysílání v míře potřebné pro efektivní výkon dohledu podle části šesté zákona.</p> <p>Povinnost poskytovat Radě identifikující a další údaje o osobách, u</p>
--	--	--	--	--	--

					nichž to stanoví zákon, je vynutitelná, neboť za její nesplnění lze ukládat odstupňované sankce, a to pokuty do 5 000 000 Kč a do 10 000 000 Kč (v případě opakovaného nesplnění povinnosti) nebo dokonce odejmout licenci.
15.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodu 23 § 7 odst. 8	Zásadní	Požadujeme na konci první věty vypustit slova „podle správního řádu“. Doplnění uvedeného ustanovení je navrhováno na základě judikatury Nejvyššího správního soudu, když z rozsudku citovaného v důvodové zprávě vyplývá povinnost předsedy vlády odůvodnit své rozhodnutí o odvolání členů Rady. Podle našeho názoru z něj ovšem neplyne, že by usnesení Poslanecké sněmovny bylo v tomto případě usnesením podle § 76 správního řádu. Požadujeme proto odkaz na správní řád z ustanovení vypustit. Bližší kritéria a náležitosti tohoto odůvodnění mohou být obsažena v důvodové zprávě.	Akceptováno Slova „podle správního řádu“ byla z ustanovení § 7 odst. 8 vypuštěna.
16.	Ministerstvo vnitra	K § 16 a § 25	Zásadní	1. V § 16 odst. 1 a § 25 odst. 3 se stanoví lhůta pro nařízení konání veřejného slyšení, resp. ústního jednání. Tato lhůta činí v případě veřejného slyšení 90 dnů, pro ústní jednání 30 dnů. V souvislosti s těmito instituty v zákoně postrádáme zvláštní lhůty pro vydání rozhodnutí. Obecné lhůty stanovené v § 71 správního řádu nemůže Rada dodržet, pokud by nařídila veřejné slyšení až na 90. den od zahájení řízení. Požadujeme proto tuto nesrovnalost objasnit.	Vysvětleno Návrhem zákona se lhůty pro nařízení veřejného slyšení, resp. ústního jednání nemění. Tyto lhůty jsou zákonem dlouhodobě upraveny stejně a v praxi nepůsobí žádné obtíže či výkladové nejasnosti, které by bylo třeba upravovat. Je zřejmé, že zákon zohledňuje skutečnost, že licenční řízení je časově i administrativně náročnější.

				<p>2. Zároveň požadujeme vypustit ustanovení, že o veřejném slyšení a ústním jednání se pořizuje protokol a stanovení jeho náležitostí (§ 16 odst. 10 a § 25 odst. 3). Tato povinnost vyplývá již z § 18 správního řádu a její uvedení ve zvláštním zákoně je nadbytečné (viz Koncepce uvedená v připomínce k § 18 odst. 3 a 4).</p>	<p>Do § 18 odst. 1 byla doplněna věta „Rozhodnutí Rada vydá do 60 dnů ode dne ukončení ústního jednání nebo veřejného slyšení; ve zvlášť složitých případech do 90 dnů ode dne ukončení veřejného slyšení.“. Zvláštní část důvodové zprávy byla doplněna o zdůvodnění lhůt navrhovaných pro vydání rozhodnutí. Od připomínky k § 25 odst. 3 MV ustoupilo.</p> <p>Akceptováno Návrh zákona byl podle připomínky upraven.</p>
17.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodu 42 a 44 § 17 a § 18 odst. 3	Zásadní	<p>1. V § 17 navrhujeme zachovat širší okruh hodnocených skutečností, jak tomu je v současném znění zákona. Zejména navrhujeme zvážit zachování současného písm. a), a to hodnocení ekonomické, organizační a technické připravenosti žadatele jako základních předpokladů pro samotnou realizaci vysílání.</p>	<p>Vysvětleno MV akceptovalo vysvětlení předkladatele a od připomínky ustoupilo. Hodnocení ekonomické, organizační a technické připravenosti žadatele se z dnešního pohledu jeví jako překonané. Opodstatnění mělo v době vydání zákona o vysílání, kdy bylo získání úvěru zdlouhavé, na trhu nebyl dostatek techniky ani pracovníků s novinářským či mediálním vzděláním. V současnosti všichni žadatelé bez výjimky předmětné předpoklady splňují.</p>

				<p>2. V § 17 dále požadujeme ponechat stávající odst. 3 jako preventivní opatření před porušováním zákona.</p> <p>3. Navržené znění § 17 a § 18 odst. 3 se nově týká pouze rozhlasového vysílání, přestože licenční řízení ve smyslu § 12 dopadá i na televizní vysílání. Rovněž „licence“ je v § 2 odst. 1 písm. y) vymezena jako „oprávnění k provozování rozhlasového a televizního vysílání“. Požadujeme vyjasnit, z jakých důvodů se § 17 a § 18 odst. 3 vztahuje jen na (analogové) rozhlasové vysílání, čímž vzniká odchylná úprava od § 2 odst. 1 písm. y) a § 12 zákona.</p>	<p>Vysvětleno Ustanovení § 17 odst. 3 je duplicitní k ustanovení § 13 odst. 3. Ustanovení § 13 odst. 2 písm. d) a e) obsahuje stejné podmínky, které byly navíc stanoveny i v § 17 odst. 3.</p> <p>Na základě vysvětlení předkladatele mění MV připomínku na doporučující. MV akceptovalo vysvětlení předkladatele i jeho stanovisko, že systematika udělování licencí k jednotlivým typům rozhlasového a televizního vysílání musí být předmětem nového zákona, nikoli pouze novelizace platné právní úpravy.</p>
18.	Ministerstvo vnitra	K § 18 odst. 3 a 4	Zásadní	<p>Na základě koordinační úlohy v oblasti správního řízení (zejména s ohledem na usnesení vlády č. 450 ze dne 20. dubna 2009, kterým byla schválena Koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek) požadujeme odstranit náležitosti rozhodnutí, které vyplývají již ze správního řádu jakožto obecného předpisu upravujícího správní řízení, a jsou z toho důvodu nadbytečné. Jedná se o konec věty první v odstavci 3 „<i>odůvodnění, které</i></p>	<p>Akceptováno Připomínce bylo vyhověno, příslušná ustanovení byla upravena a § 25 odst. 4 byl z návrhu zákona vypuštěn.</p>

				<p>obsahuje kritéria, na základě kterých byla licence udělena žadateli o licenci a zamítnuty žádosti všech ostatních účastníků řízení, a poučení o opravném prostředku“ a písmeno a) v odstavci 4 „označení provozovatele vysílání s licenci, včetně identifikačního čísla poskytnutého správcem základního registru osob⁹⁾“. Náležitosti rozhodnutí v podobě odůvodnění, poučení a označení účastníka (provozovatel vysílání) jsou stanoveny v ustanovení § 68 správního řádu. Jejich duplicitní opakování ve zvláštním právním předpise je nežádoucí.</p> <p>Ze stejného důvodu požadujeme vypustit ustanovení § 25 odst. 4.</p>	
19.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodu 47 § 20 odst. 3	Zásadní	<p>Požadujeme upravit dikci první věty tohoto ustanovení. Formulace „<i>prokáže-li provozovatel vysílání v písemné žádosti, že ...</i>“ zavádí podle našeho názoru koncentraci řízení v tom smyslu, že žadatel musí uvést veškeré důvody v žádosti a pokud Rada nebude považovat tyto důvody za dostatečné pro prokázání tvrzené skutečnosti, nebude možné důvody již dále doplnit. Pokud byl tento postup úmyslem předkladatele, požadujeme do důvodové zprávy doplnit řádné odůvodnění této odchylky od správního řádu. V opačném případě žádáme přeformulování uvedené věty např. tímto způsobem:</p> <p><i>„Rada může na základě žádosti provozovatele změnit soubor technických parametrů v případě změny vysílacího stanoviště, pokud užívání</i></p>	Akceptováno Ustanovení § 20 odst. 3 bylo upraveno podle připomínky.

				<i>stávajícího vysílacího stanoviště brání odůvodněná technická překážka.“</i>	
20.	Ministerstvo vnitřní	K čl. I bodu 47 § 20 odst. 7	Zásadní	<p>Z důvodu nadbytečnosti požadujeme vypustit následující část ustanovení: „<i>ode dne, kdy jí byla doručena žádost provozovatele vysílání s licenci. Pokud Rada řízení přeruší, v usnesení o přerušení řízení uvede, z jakého důvodu řízení přerušuje; po dobu přerušování lhůty neběží.</i>“</p> <p>Skutečnost, že lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet od okamžiku doručení žádosti, vyplývá z ustanovení § 71 ve spojení s § 44 správního řádu. Odůvodnění jako povinnou náležitost rozhodnutí správního orgánu (důvod přerušování v usnesení Rady) zakotvuje § 68 odst. 1 a 3 správního řádu a stavění lhůt v případě přerušování řízení upravuje § 65 odst. 1 správního řádu.</p> <p>Stejným způsobem požadujeme upravit ustanovení § 21 odst. 5, § 22 odst. 2, § 23 odst. 2 a § 28 odst. 3, resp. požadujeme příslušné duplicitní části z ustanovení vypustit.</p>	Akceptováno V souladu s připomínkou byla upravena ustanovení § 20 odst. 7, § 21 odst. 5, § 22 odst. 2, § 23 odst. 2 a § 28 odst. 3.
21.	Ministerstvo vnitřní	K čl. I bodu 50 § 21 odst. 4	Zásadní	<p>V důvodové zprávě postrádáme odůvodnění omezení okruhu účastníků řízení pouze na žadatele (poslední věta). Správní řád definuje v § 27 odst. 2 účastníky správního řízení obecně prostřednictvím práv a povinností, které se k danému řízení váží. Umožňuje tak účastenství osobám, které sice nejsou žadateli, ale jejich práva nebo povinnosti se předmětu řízení dotýkají. Požadujeme tuto odchylku od správního řádu jakožto obecné právní úpravy</p>	Vysvětleno Ustanovení § 21 odst. 4 stanoví, že v řízení o změně skutečností podle § 21 odst. 1 písm. e) je jediným účastníkem žadatel o předchozí písemný souhlas Rady. Vzhledem k tomu, že dle § 21 odst. 1 písm. e) se jedná o změnu vlastnické struktury provozovatele vysílání, je omezení účastníků řízení pouze na žadatele oprávněné, neboť

				náležitě odůvodnit.	jiných osob se předmět tohoto řízení netýká. V uvedeném smyslu byla doplněna zvláštní část důvodové zprávy.
22.	Ministerstvo vnitřní	K § 25 odst. 1 – nad rámec návrhu	Zásadní	<p>Požadujeme upravit terminologii a současně vypustit větu druhou z důvodu nadbytečnosti. Správní řízení se dělí na řízení o <u>žádosti</u> a řízení z <u>moci úřední</u>. Zvláštní zákon přitom může stanovit, o který typ řízení se jedná, příp. že je možné zahájit řízení podáním žádosti i z moci úřední. Naproti tomu <u>podnět</u> k zahájení řízení lze podat správnímu orgánu, který může následně řízení zahájit z moci úřední (§ 42 správního řádu). Je proto nelogické stanovit, že řízení se zahajuje z podnětu žadatele o licenci a zároveň, že řízení nelze zahájit z vlastního podnětu Rady. Podnět žadatele je v tomto případě žádostí o zahájení řízení a vlastní podnět Rady pak zahájením řízení z moci úřední. Pokud zvláštní zákon stanoví, že řízení se zahajuje na základě žádosti, není již třeba následně stanovit, že řízení nelze zahájit z moci úřední. Ustanovení je proto nutné upravit, např. takto:</p> <p><i>„Licenční řízení k provozování vysílání šířeného prostřednictvím družic, kabelových systémů a zvláštních přenosových systémů a k provozování zemského digitálního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů je řízením o žádosti. Účastníkem řízení je pouze žadatel o licenci.“</i></p>	Akceptováno Předkladatel upravil formulaci ustanovení v souladu s připomínkou.

23.	Ministerstvo vnitř	K § 28 odst. 1	Zásadní	První větu tohoto ustanovení považujeme za nadbytečnou, neboť okamžik zahájení řízení o žádosti upravuje § 44 správního řádu. Požadujeme proto první větu z ustanovení vypustit.	Akceptováno Z ustanovení § 28 odst. 1 byla věta první vypuštěna.
24.	Ministerstvo vnitř	K čl. I bodu 88 § 54b odst. 7	Zásadní	Požadujeme namísto slova „archivovat“ uvést slovo „uchovat“. Původně navržený pojem „archivovat“ je v kolizi s příslušnými ustanoveními § 2 a násl. zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, kde jsou jednotlivé pojmy týkající se archivnictví vymezeny, a proto je nelze užívat v jiném významu.	Akceptováno V souladu s uplatněnou připomínkou bylo slovo „archivovat“ v § 54b odst. 7 nahrazeno slovem „uchovávat“.
25.	Ministerstvo vnitř	Připomínky ke správnímu trestání (vycházejí ze Zásad právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů v zákonech upravujících výkon veřejné správy) K § 60	Zásadní	K § 60 1. Nadpis je nutné v souladu se Zásadami změnit na „Správní delikty“. 2. Návětí jednotlivých odstavců je nutné formulovat jako součást objektivní stránky skutkové podstaty, bez označení příslušného správního orgánu (ten bude uveden ve společných ustanoveních (viz připomínka k § 61) a bez stanovení výše pokuty, které bude předmětem zvláštního odstavce na konci ustanovení (viz bod 3). Jako příklad uvádíme návětí odstavce 1: „ <i>Provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání se dopustí správního deliktu tím, že</i> “. 3. Na konec ustanovení je nutné vložit nový	1. Akceptováno Nadpis § 60 byl v souladu s připomínkou změněn na „Správní delikty“. 2. Akceptováno V § 60 byly úvodní části ustanovení odstavců 1 až 3 a 6 změněny podle připomínky.

				<p>odstavec stanovující sankce. <i>Za správní delikt se uloží pokuta do</i> <i>a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 8,</i> <i>b) 2 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 nebo 2,</i> <i>c) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 3, 5 nebo 7,</i> <i>d) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 4 nebo 6.</i></p> <p>4. Pokud má správní delikt spočívat v porušení jedné z více stanovených povinností, slovesa popisující jednání, jež je znakem objektivní stránky skutkové podstaty, je nutné uvádět v dokonavém vidu a formulaci je nutné náležitě upravit. Dáváme proto ke zvážení, zda by nebylo vhodné upravit skutkovou podstatu v odst. 1 písm. b) následovně: „<i>nesplní některou z povinností podle § 31 odst. 2 nebo 3.</i>“</p> <p>5. V nových skutkových podstatách je nutné respektovat pravidla pro jejich formulaci – při odkazu na hmotněprávní ustanovení použít slova „podle“ či „v rozporu“ v závislosti na povaze hmotněprávního ustanovení. Dále dodržovat zásadu, že jedna skutková podstata spočívá pouze v jedné porušené povinnosti (jinak nutno rozdělit do různých písmen či bodů).</p>	<p>3. Akceptováno V § 60 byl doplněn odstavec 9, který stanoví vyšší pokut. Jeho znění je následující: „(9) Za správní delikt se uloží pokuta do a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 8, b) 2 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 nebo 2, c) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 3, 5 nebo 7, d) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 4 nebo 6.“</p> <p>4. Akceptováno Skutková podstata v § 60 odst. 1 písm. b) byla upravena v souladu s připomínkou.</p> <p>5. Akceptováno</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>Předposlední a poslední skutkovou podstatu v jednotlivých odstavcích je vždy nutné oddělovat spojkou <u>nebo</u> vyjadřující skutečnost, že osoba se dopustí správního deliktu, naplní-li znaky alespoň jedné z uvedených skutkových podstat. Jako příklad uvádíme úpravy některých skutkových podstat:</p> <p><u>odstavec 1</u></p> <p><i>d) v rozporu s § 54b odst. 1 neuchová po dobu uvedenou v § 32 odst. 1 písm. k) nebo l) záznam</i></p> <p><i>1. pořadu nebo další části vysílání v odvysílané podobě a v náležitě technické kvalitě, nebo</i></p> <p><i>2. odvysílaného televizního pořadu včetně formy, kterou provozovatel televizního vysílání zpřístupnil pro osoby se sluchovým nebo zrakovým postižením</i> (podobně navrhuje rozdělit skutkovou podstatu pod písmenem e)</p> <p><i>f) neoznačí televizní program podle § 32 odst. 1 písm. m),</i></p> <p><i>f+1) neidentifikuje rozhlasový program podle § 32 odst. 1 písm. n),</i> (podobně navrhuje rozdělit skutkovou podstatu pod písmenem h) a v)</p> <p><i>u) neoznámí Radě ve stanovené lhůtě zahájení nebo ukončení vysílání</i></p>	<p>Skutkové podstaty stanovené v § 60 byly upraveny v souladu s připomínkou.</p> <p>Akceptováno Ustanovení § 60 odst. 1 písm. d) a e) bylo přeformulováno v souladu s připomínkou.</p> <p>Akceptováno</p>
--	--	--	--	--	---

				<p><i>programu, veškeré služby přímo související s programem a sítí elektronické komunikace, jejímž prostřednictvím vysílá program digitálně, podle § 32 odst. 1 písm. r),</i></p> <p><i>y) neoznámí Radě ve stanovené lhůtě změnu některé z již oznámených skutečností podle § 25b odst. 2.</i></p> <p><u>odstavec 2</u></p> <p><i>a) zpřístupňuje pořady pro osoby se sluchovým nebo zrakovým postižením v rozporu s § 54b odst. 1,</i> <i>b) nesplní povinnost podle § 54b odst. 5,</i> <i>c) neposkytne Radě údaje podle § 54b odst. 6, <u>nebo</u></i> <i>d) nesplní některou z povinností podle § 54b odst. 7.</i> (spojku <u>nebo</u> nutné doplnit na konec předposlední skutkové podstaty ve všech odstavcích)</p> <p><u>odstavec 3</u></p> <p><i>b) změní technické parametry vysílání, diagramu nebo územního rozsahu vysílání v rozporu s § 20,</i></p> <p><i>e) neoznámí Radě předem písemně záměr šířit program rovněž prostřednictvím zvláštního přenosového systému na svých</i></p>	<p>Ustanovení § 60 odst. 1 písm. f) bylo přeformulováno v souladu s připomínkou. Skutková podstata „neidentifikuje rozhlasový program podle § 32 odst. 1 písm. n)“, stanovená v § 60 odst. 1 písm. g), byla rovněž upravena v souladu s připomínkou.</p> <p>Akceptováno Označená skutková podstata byla zařazena do § 60 odst. 2 písm. a).</p> <p>Akceptováno Označená skutková podstata byla zařazena do § 60 odst. 2 písm. e).</p> <p>Akceptováno Označené skutkové podstaty byly přeformulovány a zařazeny do § 60 odst. 2 písm. g) – j).</p>
--	--	--	--	--	--

				<p>internetových stránkách podle § 25b odst. 1.</p> <p><u>odstavec 4</u></p> <p>d) zařazuje do vysílání pořady nebo upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, v rozporu s § 32 odst. 1 písm. g),</p> <p>d+1) v rozporu s § 32 odst. 1 písm. h) nezajistí, aby rozhlasovému vysílání pořadů nebo upoutávek, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, bezprostředně předcházelo slovní upozornění na nevhodnost pro děti a mladistvé,</p> <p>d+2) v rozporu s § 34a nezajistí, aby pořady nebo upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, byly v televizním vysílání označeny stanoveným způsobem,</p> <p>g) v rozporu s § 12 odst. 3 písm. c) neukončí šíření programu prostřednictvím zvláštního přenosového systému dnem následujícím po dni, kdy pozbyla platnosti licence, na jejímž základě byl program za stanovených podmínek šířen,</p>	<p>Akceptováno Označené skutkové podstaty byly v požadovaném znění zařazeny do § 60 odst. 3 písm. b) a e).</p> <p>Akceptováno Označená skutková podstata byla zařazena do § 60 odst. 4 písm. d).</p> <p>Označená skutková podstata byla zařazena do § 60 odst. 4 písm. e).</p> <p>Označená skutková podstata byla zařazena do § 60 odst. 4 písm. f).</p>
--	--	--	--	--	--

					Označená skutková podstata byla zařazena do § 60 odst. 4 písm. i).
26.	Ministerstvo vnitra	Připomínky ke správnímu trestání (vycházejí ze Zásad právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů v zákonech upravujících výkon veřejné správy) K § 61	Zásadní	<p>1. Nadpis by měl být v souladu se Zásadami upraven následovně: „<i>Společná ustanovení ke správním deliktům</i>“.</p> <p>2. Do ustanovení je nutné doplnit odstavec stanovující příslušnost k projednání správních deliktů, která je odstraněna z větvi odstavců v § 60. Nejlépe jako první odstavec. „(x) <i>Správní delikty podle tohoto zákona projednává v prvním stupni Rada.</i>“</p> <p>3. Navrhujeme upravit formulaci odstavce 7 a slovo „<i>udělení</i>“ nahradit slovem „<i>uložení</i>“, které koresponduje se zavedenou dikcí používanou v právní úpravě správního trestání.</p>	<p>1. Akceptováno Nadpis § 61 byl upraven v souladu s připomínkou.</p> <p>2. Akceptováno Do § 61 byl vložen nový odstavec 1 v tomto znění: „(1) Správní delikty podle tohoto zákona projednává Rada.“ Vzhledem k tomu, že proti rozhodnutí Rady není přípustný řádný opravný prostředek, neobsahuje vložený odstavec slova „v prvním stupni“.</p> <p>3. Akceptováno Ustanovení (nově označené jako § 61 odst. 8) bylo upraveno v souladu s připomínkou. Slovo „udělení“ bylo nahrazeno slovem „uložení“.</p>
27.	Ministerstvo zdravotnictví	K bodu 75 § 34a odst. 2 písm. e)	Zásadní	<p>Ustanovení § 34a odst. 2 písm. e) požadujeme uvést v tomto znění: „e) užívání návykových látek, včetně alkoholu a tabáku, a“.</p> <p><u>Odůvodnění</u> Terminologie písmene e) uvedená v posuzovaném návrhu zákona</p>	<p>Akceptováno Ustanovení bylo v souladu s připomínkou nahrazeno následujícím textem: § 34a odst. 2 „e) užívání návykových látek, včetně alkoholu a tabáku, a“.</p>

				<p>není v souladu s terminologií zavedenou příslušnými právními předpisy; právní řád nedefinuje termín „droga“ a výklad termínu „zneužívání“ je problematický. Důvodová zpráva se k této problematice také blíže nevyjadřuje.</p> <p>Uvedenou problematiku v současné době upravuje zejména zákon č. 167/1998 Sb., <i>o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů</i>, který upravuje pouze nakládání s návykovými látkami a zákon č. 379/2005 Sb., <i>o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů</i>.</p> <p>Námi navrhaná terminologie je také v souladu s vládním návrhem zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek (sněmovní tisk č. 508), který se nyní nachází v legislativním procesu, (aktuálně ve fázi před prvním čtením v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky) a má nahradit zákon č. 379/2005 Sb. V této souvislosti také doporučujeme, aby předkladatel sledoval i vývoj legislativního procesu výše uvedeného sněmovního tisku.</p>	
28.	Ministerstvo zemědělství	K § 7 odst. 8	Zásadní	<p>Požadujeme vypustit nové ustanovení § 7 odst. 8 týkající se odůvodnění návrhu Poslanecké sněmovny na odvolání člena Rady z funkce.</p>	<p>Částečně akceptováno, vysvětleno MK vychází při návrhu tohoto ustanovení z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2006 sp.</p>

			<p>Odůvodnění dle § 68 odst. 3 správního řádu, na něž se shora uvedené ustanovení odkazuje, je neadekvátní požadavku na prosté odůvodnění návrhu Poslanecké sněmovny vyslovenému v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 1 As 41/2005-76. Tzv. řádné odůvodnění není totožné s odůvodněním dle shora uvedeného ustanovení správního řádu, jež nelze aplikovat na konání Poslanecké sněmovny jako zákonodárního sboru, natož jím podmiňovat převzetí návrhu předsedou Poslanecké sněmovny, jak uvedeno v navrhovaném ustanovení.</p>	<p>zn. 1 As 41/2005-76, podle něhož musí být rozhodnutí předsedy vlády o odvolání člena Rady z funkce řádně odůvodněno. Nelze připustit prostou odvolatelnost z veřejné funkce odvoláním člena kolegiálního orgánu bez udání důvodu.</p> <p>Rozhodnutí předsedy vlády vydané na návrh Poslanecké sněmovny bez řádného odůvodnění bude soudem vždy podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního zrušeno pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí předsedy vlády zrušené soudem pro nepřezkoumatelnost jako nezákonné pak zakládá odpovědnost státu podle zákona č. 82/1998 Sb., a osoby zrušeným nezákonným rozhodnutím dotčené mohou vůči státu uplatnit nárok na náhradu jimi vyčíslené škody. Například v důsledku toho, že Městský soud v Praze zrušil pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jímž předseda vlády odvolal z funkce členy Rady na základě návrhu v usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 2. dubna 2003 č. 368, se odvolaní členové Rady žalobami domáhají náhrady škody. Celkové finanční prostředky, jejichž vynaložení ze státního rozpočtu v této souvislosti hrozí, se v tuto chvíli</p>
--	--	--	---	--

					odhadují na částku téměř 14 500 000,- Kč. MK však akceptuje připomínku nepřipadnosti odkazu na správní řád. Z tohoto důvodu byla slova „podle správního řádu“ z ustanovení § 7 odst. 8 vypuštěna.
29.	Ministerstvo zemědělství	K § 32 odst. 1 písm. j)	Zásadní	<p>Požadujeme v textu zákona zachovat ustanovení § 32 odst. 1 písm. j).</p> <p>Z důvodové zprávy vyplývá, že hlavním důvodem pro vynětí shora uvedeného ustanovení je zabránit ingerenci úřadů do oblasti umění. Domníváme se však, že zákaz zařazovat do programu pořady a reklamy, které obsahují vulgarismy a nadávky, představuje ochrany hodný veřejný zájem.</p> <p>Cílem shora uvedeného zákazu je mimo jiné, ale ne výlučně, zabránění ohrožení vývoje dětí a mladistvých. Tato zvláštní ochrana v oblasti působení médií je rovněž zaručena Listinou základních práv a svobod a vyplývá rovněž z mezinárodních právních předpisů, jimiž je Česká republika vázána. Jak rovněž vyplývá z ustálené judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, při střetu s právem svobody projevu, jímž v tomto případě předkladatel argumentuje, je nutno vážit význam proti sobě stojících zájmů, a to na principu proporcionality (např. NSS 6 As 70/2007-104).</p>	<p>Neakceptováno</p> <p>Účelem zařazení tohoto ustanovení do zákona byla dle jeho navrhovatele kultivace českého jazyka používaného v rozhlasovém a televizním vysílání, nikoli ochrana dětí a mladistvých. MK se plně ztotožňuje s předkladatelem připomínky, že zabránění ohrožení vývoje dětí a mladistvých je ochrany hodným veřejným zájmem. Tento je však realizován jinými ustanoveními zákona č. 231/2001 Sb., v první řadě ustanovením § 32 odst. 1 písm. g).</p> <p>Podle tohoto ustanovení bude provozovatel vysílání vždy povinen nezařazovat do vysílání v určeném časovém úseku pořady, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Obsahem pořadů, který by mohl takové ohrožení představovat, jsou přitom mj. i vulgarismy a nadávky.</p> <p>MZE ve své připomínce uvádí, že odpovědnost provozovatele vysílání</p>

			<p>Je třeba mít rovněž na paměti, že zejména televizní vysílání se stalo jedním z nejvýznamnějších nástrojů socializace dětí s mladistvých. Jedná se nepochybně o jeden z nejvýznamnějších zdrojů, ze kterých děti, mladiství a osoby blízké věku mladistvých čerpají představu o tom, co je ve společnosti považováno za slušné a morální. Přitom znalost základních norem slušnosti patří nepochybně do bazální osobnostní výbavy každého jedince. Tomu také musí odpovídat odpovědnost provozovatele vysílání.</p> <p>Explicitní vulgarismy a nadávky jsou přitom se shora uvedenými normami slušnosti v přímém rozporu.</p>	<p>musí vycházet z toho, že televizní vysílání je jedním z nejvýznamnějších zdrojů, ze kterých děti a mladiství čerpají představu o tom, co je ve společnosti považováno za slušné a morální. V tomto duchu je ovšem zákon č. 231/2001 Sb. koncipován, neboť vylučuje z vysílání (v časovém rozmezí od 06.00 do 22.00 hodin) <u>vše</u>, co by mohlo ohrozit vývoj dětí a mladistvých. Na povinnost provozovatele vysílání dodržovat tento zákonný příkaz navazuje v předloženém návrhu zákona úprava klasifikace a označování pořadů v televizním vysílání. Po vzoru evropských států se totiž navrhuje, aby byl provozovatel vysílání povinen označovat televizní pořady mj. z hlediska charakteru obsahu, a to tzv. piktogramy. Jednou z obsahových kategorií, která bude dle návrhu zákona příslušným piktogramem označována, je rovněž vulgární vyjadřování. Lze tedy shrnout, že v době od 06.00 do 22.00 (resp. do 20.00 pro věkovou kategorii do 15 let věku) nesmí vůbec provozovatel vysílání zařadit do programu pořad obsahující vulgarismy a nadávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. V ostatních časových úsecích pak bude povinen</p>
--	--	--	---	--

					pořady obsahující vulgární vyjadřování označit příslušným piktogramem, který diváka upozorní, že sledovaný pořad obsahuje vulgární vyjadřování.
30.	Ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu	K § 59 odst. 4, § 61 odst. 4 a § 63 odst. 1 písm. b)	Zásadní	Zákon o rozhlasovém a televizním vysílání ukládá provozovatelům vysílání zajistit, aby vysílané pořady nepodněcovaly k nenávisti z důvodu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení (§ 32 odst. 1 písm. c) a nezařazovat do programů pořady, které mohou utvrzovat stereotypní předsudky týkající se etnických, náboženských nebo rasových menšin (§ 32 odst. 1 písm. i). Zatímco v případě porušení první povinnosti hrozí provozovatelům uložení opatření k nápravě a ve zvlášť závažných případech je rovnou ukládána pokuta ve výši až do 10 mil. Kč a při opakovaném porušení až odebrání licence, porušení druhé povinnosti může být sankcionováno jen uložení opatření k nápravě. Jakkoliv podněcování k nenávisti je jevem závažnějším než šíření předsudků, obě situace lze přitom vnímat velmi podobně, neboť šíření stereotypních předsudků může často být jen předstupněm pro podněcování k nenávisti a naopak podněcování k nenávisti vychází ze stereotypních předsudků a vede ke stereotypizaci určitých skupin. K podobnému zjištění ostatně došla při své poslední návštěvě v roce 2014 i Evropská komise proti rasismu a nesnášenlivosti,	<p>Částečně akceptováno</p> <p>Ustanovení § 32 odst. 1 písm. i) zákona č. 231/2001 Sb. bude v souladu s připomínkou upraveno následovně: § 32 odst. 1</p> <p>„i) nezařazovat do programů pořady, které mohou utvrzovat stereotypní předsudky týkající se zejména etnických, náboženských nebo rasových menšin,“</p> <p>Ustanovení § 59 odst. 4 bude v souladu s připomínkou upraveno následovně: § 59 odst. 4</p> <p>„(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí, poruší-li provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání zvlášť závažným způsobem některou z povinností uvedených v § 32 odst. 1 písm. c), d), e) nebo i), § 63 odst. 1 a § 64 odst. 1.“</p> <p>MK rovněž akceptuje požadavek na stanovení nové sankce za porušení povinnosti obsažené v § 32 odst. 1 písm. i). Skutková podstata bude upravena v § 60 odst. 2 písm. f) s horní hranicí pokuty ve výši 2 500 000 Kč.</p>

				<p>... které bylo rovněž přislíbeno sjednání nápravy. Proto by i na šíření předsudků mělo právo adekvátně reagovat.</p> <p>Požaduji proto umožnit sankcionování u šíření předsudků stejně jako je tomu u podněcování k nenávisti. Zároveň považuji za nutné, aby se postih za šíření předsudků týkal i jiných než etnických, náboženských nebo rasových (např. menšiny sexuální). Navrhuji proto následující úpravy:</p> <p style="text-align: center;">§ 59</p> <p style="text-align: center;">Opatření k nápravě</p> <p>... (4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí, poruší-li provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání zvlášť závažným způsobem některou z povinností uvedených v § 32 odst. 1 písm. c), d), a e) a i), § 63 odst. 1 a § 64 odst. 1.</p> <p style="text-align: center;">§ 60</p> <p style="text-align: center;">Pokuty</p> <p>... ~~(3)~~ (4) Pokutu od 20 000 Kč do 1 000 000 Kč uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud</p> <p>... g) poruší povinnosti podle § 32 odst. 1 písm. i),</p>	<p>Jak sám předkladatel připomínky uvádí, vysílání pořadů, které mohou utvrzovat stereotypní předsudky týkající se menšin je jevem méně závažným než šíření pořadů podněcujících k nenávisti z důvodu příslušnosti k menšině. V obou činnostech je třeba spatřovat podstatný rozdíl, a to vzhledem ke společenské závažnosti druhého z uvedených jednání. Tento rozdíl ve společenské nebezpečnosti je také důvodem, proč zákonodárce pověřil regulační orgán obligatorním odnětím licence v případě, kdy provozovatel vysílání zvlášť závažným způsobem opakovaně poruší povinnost stanovenou v § 32 odst. 1 písm. c), a za takové porušení povinnosti mu byla uložena opakovaně pokuta. Návrh zákona setrvává na tomto principu, mj. i s ohledem na aplikační praxi zákona č. 231/2001 Sb., v níž Rada eviduje porušování § 32 odst. 1 písm. i) výjimečně.</p>
--	--	--	--	---	--

				<p>...</p> <p style="text-align: center;">§ 63</p> <p style="text-align: center;">Odnětí licence</p> <p>(1) Rada odejme licenci provozovateli vysílání s licenci, pokud</p> <p>...</p> <p>b) zvláště závažným způsobem opakovaně porušuje povinnost stanovenou v § 32 odst. 1 písm. a), c), ~~d) a e)~~ d), e) nebo i) a za takové porušení povinnosti mu byla uložena opakovaně pokuta, nebo</p> <p>....</p>	
31.	Ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu	K důvodové zprávě, části 8. obecné části	Zásadní	<p>Provedené zhodnocení korupčních rizik omezující se na konstatování, že z návrhu nevyplývají žádná korupční rizika, nelze akceptovat.</p> <p>Navrhovaná úprava obsahuje např. změny v rozsahu povinností provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti správního trestání (zejména výrazné rozšíření diskrece při ukládání sankcí v důsledku odstranění dolní hranice pokut), tj. změny, které jsou z hlediska korupčních rizik nepochybně relevantní.</p> <p>Požadujeme příslušnou část důvodové zprávy podrobněji rozpracovat, a to v souladu s metodikou dostupnou na http://www.korupce.cz/cz/protikorupcni-temata/cia/cia-115011/.</p>	Akceptováno Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace a důvodová zpráva byly doplněny o zhodnocení korupčních rizik.

32.	Úřad vlády – odbor kompatibility	Po stránce formální	Zásadní	V rozdílové tabulce je k § 2 odst. 1 písm. f) návrhu vykázán čl. 18 směrnice 2010/13/EU. Dotčený článek s tímto ustanovením však nekoresponduje. Požadujeme k danému paragrafu uvést relevantní článek směrnice nebo toto ustanovení návrhu z rozdílové tabulky vypustit.	Akceptováno Novelizační bod byl z návrhu zákona vypuštěn, tudíž není předmětné ustanovení zařazeno ani v rozdílové tabulce.
33.	Úřad vlády – odbor kompatibility	K § 3a odst. 3 a § 14	Zásadní	Nově dle NOZ není, nestanoví-li zvláštní předpisy jinak, pro podnikání na území ČR bez dalšího nutný zápis do obchodního rejstříku, a tedy ani existence odštěpného závodu, jímž se dle § 503 odst. 2 rozumí jen taková pobočka, která se zapisuje do obchodního rejstříku. Navrženým zněním novely zákona č. 231/2001 Sb. se tedy fakticky (poté, co vstoupil v účinnost NOZ) nově zavádí požadavek na zápis do obchodního rejstříku, když však bez dalšího není jasné, proč je právě tento zápis nutný k vydání licence (evidenční význam zřejmě nemá – seznam vydaných licencí eviduje tak jako tak jiný orgán a všechny náležitosti zapisované do OR se tak jako tak uvádějí a zapisují v licenčním řízení dle § 14 odst. 1 písm. a)). Požadavek zápisu do OR by bylo možné považovat jako zbytečný za nepřiměřenou a neodůvodněnou překážku svobody usazování ve smyslu judikatury SD EU. Navrhujeme proto slova „odštěpný závod“ nahradit slovem „pobočka“.	Akceptováno Pojem „odštěpný závod“ v ustanovení § 3a odst. 3 a § 14 byl nahrazen pojmem „pobočka“.

34.	Úřad vlády – odbor kompatibility	K § 53 odst. 6	Zásadní	<p>Toto ustanovení se týká zákazu sponzorování zpravodajských a politicko-publicistických pořadů a je implementační k čl. 10 odst. 4 směrnice 2010/13/EU. Předložený návrh zmírňuje zákaz tohoto sponzoringu tím, že umožňuje sponzorování v případech poskytování tzv. servisních informací, což jsou dle důvodové zprávy pořady s krátkou stopáží, např. zprávy o počasí či dopravní situaci. Dle čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice 2010/13/EU je pořadem „<i>pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která představuje jednotlivou položku v rámci programové skladby....</i>“. Příkladem jsou pak uvedeny pořady typu sportovních událostí, pořady pro děti apod. Je zřejmé, že uvedený výčet je pouze demonstrativní. Zpravodajský servis či dopravní zpravodajství bývá běžně jednou z částí uceleného zpravodajského bloku. Navržená změna ustanovení tudíž plně nenaplnuje požadavky čl. 10 odst. 4 směrnice 2010/13/EU. Požadujeme proto podstatně doplnit odůvodnění této změny do důvodové zprávy nebo danou změnu z návrhu vypustit.</p>	Akceptováno Novelizační bodu byl z návrhu zákona vypuštěn.
35.	Český telekomunikační úřad	K bodu 2 § 2 odst. 1 písm. f)	Zásadní	<p>Podle názoru ČTÚ není zřejmé, proč je navrhována v textu jiná definice místního vysílání pro rozhlas a jiná pro televizi. Kromě výše uvedeného je nutné zdůraznit, že text v definici „rozhlas nemůže přijímat“ je technicky nesprávný. Důvodem je skutečnost, že ČTÚ předává Radě pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „RRTV“) křivku, která</p>	Akceptováno Novelizační bodu byl z návrhu zákona vypuštěn.

				znázorňuje oblast s intenzitou stanovenou pro kvalitní příjem. V oblasti této křivky jsou spočítáni obyvatelé s možností příjmu. Obecně lze signál přijímat i mimo tuto oblast, takže signál lze přijímat v mnohem větší oblasti a pro mnohem více obyvatel. Definice uvedená pro televizi je z tohoto hlediska správně. ČTÚ navrhuje sjednotit definice místního vysílání pro rozhlasové i televizní vysílání.	
36.	Český telekomunikační úřad	K bodu 4 § 2 odst. 1 písm. w)	Zásadní	Soubor technických parametrů se používá pouze ve vztahu k analogovému vysílání a jeho licencím. ČTÚ proto navrhuje vypustit v dané definici slova „nebo televizního“ a v textu ponechat slovo „analogového“. Odůvodnění: Analogové televizní vysílání již neexistuje, ale o analogovém rozhlasovém vysílání se hovoří dále v textu zákona v dalších ustanoveních.	Vysvětleno Novelizační bod byl z návrhu zákona vypuštěn. Připomínka se tudíž stala bezpředmětnou.
37.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 4 § 2 odst. 1 písm. w)	Zásadní	Zde došlo ke zjevné chybě, neboť souborem technických parametrů je dán územní rozsah vysílání právě v případě analogového vysílání. Analogově je dnes šířeno pouze vysílání rozhlasové. Naproti tomu televizní vysílání, šířené v současnosti již pouze digitálně, má územní rozsah dán diagramem využití rádiových kmitočtů [viz písm. y) níže]. V daném případě mělo být pravděpodobně vypuštěno slovní spojení „nebo televizního vysílání“ a naopak ponecháno vypuštěné slovo „analogového“.	Novelizační bod z návrhu zákona vypuštěn. Ustanovení § 2 odst. 1 písm. w) definuje „soubor technických parametrů“, ale v rámci této definice se zavádí legislativní zkratka pro „vysílač“. Zákon přitom v části třetí používá pojem „vysílání šířené prostřednictvím vysílačů“ jak pro rozhlasové, tak pro televizní vysílání. Souborem technických parametrů se

					<p>přítom podle § 2 odst. 1 písm. y) stanoví územní rozsah vysílání v případě analogového vysílání. Ve vztahu k souboru technických parametrů by tedy přicházelo v úvahu upravit jeho definici v § 2 odst. 1 písm. w) tak, aby se vztahovala pouze na rozhlasové vysílání (neboť analogové televizní vysílání již není provozováno). Vypuštěním slov „nebo televizního vysílání“ by se však legislativní zkratka „vysílače“ vztahovala nadále pouze na rozhlasové vysílání a bylo by nutné zavést v zákoně novou definici vysílače pro televizní vysílání.</p>
38.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 47 § 20 odst. 5	Zásadní	<p>Formulace tohoto ustanovení se zdá být v rozporu s ostatními ustanoveními, která se určitým způsobem dotýkají změny územního rozsahu vysílání. Ke změně územního rozsahu vysílání dochází vždy při změně souboru technických parametrů (analog) nebo diagramu využití rádiových kmitočtů (digitál). Formulace tohoto ustanovení vyvolává dojem, že nejsou možné žádné jiné změny územního rozsahu vysílání, kromě změn dle odst. 3 a 4, což hned následující odst. 6 popírá, neboť změna územního rozsahu digitálního vysílání (změnou diagramu využití rádiových kmitočtů) je v zásadě možná vždy v případě kladného stanoviska ČTÚ. Je otázkou, zda nemělo být pro úplnost uvedeno, že „Změna územního rozsahu</p>	<p>Akceptováno Ustanovení § 20 odst. 5 bylo přeformulováno dle připomínky. Jeho nové znění je následující: „(5) Změna územního rozsahu analogového vysílání je přípustná pouze v případě, dojde-li k ní v důsledku změn provedených v souladu s odstavci 3 a 4.“</p>

				<p>analogového vysílání je přípustná pouze....“ atd.</p> <p>Obecně k novému znění § 20 ve spojení s § 21 nutno uvést, že ze zákona vypadla výslovně uvedená povinnost požádat Radu o předchozí souhlas se změnou územního rozsahu vysílání (tak jak bylo původně stanoveno v § 21). Nyní se výslovně uvedená povinnost vztahuje v televizním vysílání pouze na vysílání prostřednictvím kabelových systémů. Ustanovení § 20 hovoří pouze o tom, kdy Rada vyhoví (z čehož lze dovozovat nezbytnost podání žádosti, která ovšem není výslovně provozovatelům uložena). Jaké ustanovení zákona stanovující povinnost pak v konkrétním případě provozovatel poruší (a na porušení jakého ustanovení bude upozorněn), když nedodrží územní rozsah digitálního vysílání?</p>	<p>Akceptováno Ustanovení § 21 odst. 1 písm. b) bude přeformulováno v souladu s připomínkou. Jeho nové znění je následující: „b) časového rozsahu vysílání nebo územního rozsahu vysílání v případě digitálního vysílání,“</p>
39.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 50 § 21 odst. 3	Zásadní	<p>Není zcela jasný smysl této úpravy, která zřejmě měla směřovat k analogovému rozhlasovému vysílání, zejména ve spojení s odstavcem 5 téhož ustanovení a důvodovou zprávou. Ta uvádí následující vysvětlení: <i>„Dosavadní způsob regulace změny licenčních podmínek podle ustanovení § 21 omezuje svobodu podnikání a konkurenceschopnost provozovatelů soukromého analogového rozhlasového vysílání. Navrhuje se proto zákonem stanovit, že Rada udělí souhlas se změnou licenčních podmínek v případě rozhlasového vysílání za podmínky, že od udělení</i></p>	<p>Akceptováno Navržené ustanovení § 21 odst. 3 bylo vypuštěno.</p>

			<p><i>licence uběhla doba alespoň 3 let, a že změnou licence nedojde ke změně základní programové specifikace.“</i></p> <p>Pokud bude současně platit i ustanovení odstavce 5 (který se výslovně dotýká změn podle celého odstavce 1), vzniká provozovatelům soukromého rozhlasového vysílání pouze další omezení změny licenčních podmínek, tedy nemožnost jakékoli jejich změny po dobu prvních tří let. Smysl takového zpřísnění pro svobodu podnikání a konkurenceschopnost není jasný.</p> <p>Naopak pokud je odstavec 3 samostatnou úpravou pro změnu programových licenčních podmínek, a tedy nově nelze po uplynutí 3 let hodnotit, zda by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení, znamená to, že po třech letech může dojít k popření výsledků licenčního řízení s více účastníky. To je ovšem v hlubokém rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu v ČR – např. rozsudek sp. zn. 7 As 50/2009 (který je v důvodové zprávě citován a je jím dokladována nutnost změny § 20 a 21 odst. 1 písm. b) výslovně uvádí následující:</p> <p><i>„...zákon o vysílání vytváří mechanismus distribuce tohoto veřejného statku (práva vysílat na určité frekvenci v určitém uzemním a časovém rozsahu) prostřednictvím licenčního řízení... Klíčovým rysem tohoto způsobu distribuce vzácného veřejného statku je soutěž o určitou</i></p>	
--	--	--	---	--

			<p><i>jeho konkrétní část mezi více uchazeči, z nichž pouze jeden bude ve vztahu k ní úspěšný, a tedy jen tento jeden bude moci na určité frekvenci v určitém územním a časovém rozsahu vysílat. Všichni ostatní, tedy neúspěšní, uchazeči budou z užívání dané části veřejného statku po dobu trvání licence vyloučeni... Licence je udělena tomu, kdo splní nejlépe ze všech uchazečů kritéria, jejichž výčet obsahuje ust. § 17 odst. 1 zákona o vysílání a jejichž podstatná část se týká obsahu vysílání... Formálně vzato jistě licenční řízení končí rozhodnutím o udělení licence. Jak již však bylo shora řečeno, toto řízení není samoučelné. Svoji podstatou je výběrem nejvhodnějšího uchazeče mezi více uchazeči, kterému se licence udělí právě proto, že v porovnání „nabídek“ uchazečů na to, jaký charakter programu slibují pro případ udělení licence vysílat, byl z hlediska zákonem stanovených kritérií nejlepší. Vysílání na základě licence je tedy v určitém ohledu podmíněno, a to tím, že úspěšný uchazeč (provozovatel vysílání) bude vysílat program takového charakteru, jaký v řízení o udělení licence slíbil a na základě kterého v soutěži zvítězil. Výklad ustanovení o právech a povinnostech provozovatele vysílání v průběhu trvání licence, který by uvedenou logiku distribuce vzácného veřejného statku popřel, by byl v zásadním rozporu se zákazem libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení a požadavkem racionálního rozhodování o</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p><i>právech a povinnostech...</i> <i>Zákonodárce se jistě může rozhodnout, že určitý vzácný veřejný statek bude distribuovat na základě soutěže více uchazečů o jeho užívání, v rámci níž vybere toho z nich, který nejlépe splní předem stanovené věcné podmínky (stejně tak by se mohl rozhodnout, že licence bude dražit a že žádnými věcnými podmínkami nebude udělení licence podmiňovat - tato úvaha je v jeho diskreci). Pokud ovšem zvolil metodu výběru provozovatele vysílání na základě stanovení věcných podmínek, musí mít tyto podmínky racionální povahu (tu v případě kritérií podle ust. § 17 odst. 1 zákona o vysílání nelze zpochybnit) a jejich splnění musí být také reálně vyžadováno. Pokud by výkladem zákona bylo připuštěno, že licence bude udělena žadateli, který slíbí vysílání programu určitého charakteru, avšak poté se od slíbeného programu bude moci bez následků odchýlit, ztratí soutěž o vzácný veřejný statek svůj smysl, neboť uchazeči nebudou soutěžit s nabídkami reálně uskutečnitelných programů. Budou tak slibovat něco, co nejspíše nebudou moci či nebudou ochotni splnit...</i></p> <p>Z výše uvedených důvodů navrhuje celý nový odstavec 3 zrušit.</p>	
--	--	--	---	--

40.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 59 § 27 odst. 2 písm. e)	Zásadní	Tato formulace je zavádějící. Vhodnější by bylo uvést souhlas s šířením jeho programu přihlašovatelem. Tato formulce by mohla být vykládána jako doložení souhlasu vysílatele s šířením jeho programu kterýmkoli provozovatelem převzatého vysílání (v praxi si lze představit situaci, kdy by přihlašovatel, z důvodu zjednodušení si opatřování podkladů, mohl doložit souhlas udělený jinému provozovateli převzatého vysílání, který mu jej poskytl např. z důvodu vzájemného propojení skrze osoby vlastníků, čímž by došlo k obejití účelu tohoto ustanovení).	Vysvětleno Po dohodě s RRTV bude ve zvláštní části důvodové zprávy k tomuto bodu zdůrazněno, že ustanovení § 27 odst. 2 písm. e) má na mysli doložení souhlasu provozovatele vysílání se šířením jeho programu osobou, která podává přihlášku k registraci.
41.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 61 § 29 odst. 2	Zásadní	V navrhovaném znění se uvedené vztahuje na všechny změny v přihlášce k registraci, které je provozovatel povinen předem oznámit. V případě licencí se tato možnost odůvodněně vztahuje pouze na provedené změny ve společnosti provozovatele, nikoli např. na územní rozsah vysílání. Navrhovaná úprava vyvolává otázky ohledně smyslu samotného institutu předchozího oznámení, zejména s ohledem na to, že důvody zvláštního zřetele hodné jsou velmi neurčitým pojmem. Proto navrhujeme toto znění: „ <i>Výjimečně, jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele, může Rada změnu dle odst. 1 písm. a) a b) zaregistrovat rovněž následně.</i> “	Akceptováno Novelizační bod byl upraven v souladu s připomínkou.

42.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 67 § 32 odst. 1 písm. l)	Zásadní	Toto ustanovení bude v praxi v podstatě nevyužitelné, jelikož správní řízení může být zahájeno dle § 61 odst. 1 až do tří let od odvysílání (dle navržené novely), ale provozovatel má povinnost archivovat své pořady jen po dobu 30 dnů od odvysílání. Je takřka vyloučené, že by orgán veřejné moci stihl během třicetidenní lhůty zahájit správní řízení a vyzvat provozovatele k uchování záznamu.	Neakceptováno, vysvětleno Předkladatel připomínky akceptoval, že se jedná o připomínku nad rámec návrhu zákona, stejně jako skutečnost, že v § 32 odst. 1 písm. l nelze stanovit lhůtu, po kterou je provozovatel vysílání povinen uchovávat záznamy pořadů nebo dalších částí vysílání pro účely orgánů veřejné moci.
43.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 75 § 34a odst. 5	Zásadní	Stanovení povinnosti označovat upoutávky je nejednoznačné a výkladově nejasné. Ustanovení hovoří o povinnosti označovat upoutávku shodným symbolem jako pořad, na který upozorňuje. Není jasné, zda to znamená, že divák bude informován o přístupnosti upoutávaného pořadu, nebo upoutávky samotné. Pokud by výklad měl být takový, že upoutávka má informovat o označení samotného pořadu, pak by ze zákona mělo být zřejmé, zda je možné, aby v průběhu dne byly zařazovány upoutávky na pořady s označením 15 či 18, a to patrně za podmínky, že tyto upoutávky ale nebudou zahrnovat obsahy, pro jejichž výskyt je pořad označen symbolem 15 nebo 18. Ze znění odstavce 1, 2 a 3 to ovšem spíše vypadá, že cílem označování upoutávek je upozornění na přístupnost samotné upoutávky. Pak ovšem není	Vysvětleno V souladu s požadavkem RRTV bude doplněna důvodová zpráva k návrhu zákona tak, aby z ní jasně vyplývalo, že obrazové symboly a piktogramy, kterými bude opatřena upoutávka, budou vždy informovat o nevhodnosti z hlediska věku diváka a obsahu toho pořadu, na nějž upoutávka odkazuje.

			<p>důvod pro to, aby upoutávka měla stejné věkové označení jako pořad, jelikož upoutávku lze samozřejmě přizpůsobit tak, aby neměla potenciálně stejně škodlivý obsah jako pořad samotný. Návrh je nutno upravit tak, aby uvedená nejednoznačnost byla odstraněna.</p> <p>Rada pro rozhlasové a televizní vysílání navrhuje změnu, která jednoznačně stanoví, že upoutávka bude informovat o věkové přístupnosti pořadu, na nějž je upoutáváno, a současně piktogramy v upoutávce budou informovat o rizikových obsazích samotného pořadu, nikoli upoutávky:</p> <p><i>„Obrazovými symboly podle odstavce 1 se pořady a upoutávky označují po celou dobu jejich vysílání. Piktogramy podle odstavce 2 se pořady a upoutávky označují po dobu 10 sekund na začátku jejich vysílání a po přerušení pořadu obchodním sdělením. Obrazové symboly podle odstavce 1, vložené do upoutávky, informují o klasifikaci pořadu, na nějž upoutávka upozorňuje. Rovněž piktogramy podle odstavce 2, vložené do upoutávky, informují o rizikových obsazích pořadu, na nějž upoutávka upozorňuje. Upoutávky označené symbolem 15 nebo 18 je možné vysílat v průběhu celého dne, pokud upoutávka samotná nezahrnuje obsahy, které by odůvodňovaly její označení symbolem 15 nebo 18. V případě, že upoutávka zahrnuje obsahy, které by odůvodňovaly její označení symbolem 15, pak je možné ji do vysílání zařadit jen mezi</i></p>	
--	--	--	---	--

				20. a 6. hodinou. V případě, že upoutávka zahrnuje obsahy, které by odůvodňovaly její označení symbolem 18, pak je možné ji do vysílání zařadit jen mezi 22. a 6. hodinou.“	
44.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 75 § 34a odst. 7	Zásadní	<p>I. Výjimka pro přímé přenosy by měla být spíše formulována tak, že „Povinnost označovat pořady a upoutávky z hlediska nevhodnosti jejich obsahu pro děti a mladistvé a z hlediska charakteru obsahu se nevztahuje na přímé přenosy, u nichž je označení neproveditelné“. Je řada přímých přenosů, u nichž je označení proveditelné a žádoucí. Například Československo má talent, Star Dance apod.</p> <p>II. Zákon používá termín „souvislý teleshoppingový blok“, šot není to samé co blok.</p>	<p>I. Neakceptováno, vysvětleno U živých přenosů nelze nikdy předjímat jejich konkrétní obsah, a to ani v případě, kdy je určen žánr pořadů a lze předvídat jeho zaměření.</p> <p>II. Akceptováno Text ustanovení byl upraven v souladu s připomínkou.</p>
45.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 75 § 34a odst. 8	Zásadní	<p>I. Jelikož se vyhláška vztahuje výhradně na podobu klasifikátorů a piktogramů a vůbec ne na samotné klasifikování, budou všichni provozovatelé označovat pořady dle svého volného uvážení, bez jakýchkoli sjednocujících a vysvětlujících pravidel. Je otázkou, zda za této situace lze očekávat vylepšení situace z hlediska ochrany dětských diváků, či naopak. Jelikož nebude existovat výkladové stanovisko pro rozdílnost nevhodnosti od 15 a od 18 let, lze očekávat spíše významné rozvolnění ochrany dětí.</p> <p>II. Není zřejmé, v jaké fázi přechodného procesu</p>	<p>I. Vysvětleno Bylo vyjasněno, že výkladová stanoviska, která by měla sjednotit označování televizních pořadů provozovateli vysílání, budou v rámci zvolené varianty koregulačního mechanismu v kompetenci regulačního orgánu, tj. RRTV.</p> <p>II. Neakceptováno</p>

				Rada vyhlášku vydá. RIA uvádí, že účinnost ustanovení, vztahujících se k označování pořadů, bude odložena o 6 měsíců, aby měli provozovatelé čas na přípravu. Kdy bude Rada připravovat vyhlášku, resp. kdy musí být hotova, aby ji provozovatelé mohli reflektovat, není upraveno. Po zkušenostech z minulosti je zřejmé, že příprava vyhlášky bude několikaměsíčním úkolem.	Na základě připomínek uplatněných MF a MV bylo přechodné ustanovení, určující lhůtu pro vydání vyhlášky RRTV, z návrhu zákona vypuštěno. Legislativní proces je dostatečně dlouhý a předvídatelný na to, aby RRTV sama sledovala a vyhodnotila dobu, kdy bude nutné návrh vyhlášky předložit vládě tak, aby se její účinnosti shodovala s nabytím účinnosti ustanovení o označování pořadů z hlediska nevhodnosti pro děti a mladistvé.
46.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodům 78, 79, 80 a 81 § 48 odst. 2	Zásadní	Považujeme za zásadní provést celkovou komparaci se zákonem č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, ve znění novely platné od 17. 8. 2015. V rámci této novely je nyní formulována tato povinnost ochrany dětí v tomto znění: <i>„Reklama nesmí, pokud jde o osoby mladší 18 let,</i> <i>a) podporovat chování ohrožující jejich zdraví, psychický nebo morální vývoj,</i> <i>b) využívat jejich zvláštní důvěry vůči jejich rodičům nebo zákonným zástupcům nebo jiným osobám,</i> <i>c) nevhodným způsobem je ukazovat v nebezpečných situacích“</i>	Neakceptováno Platné znění ustanovení § 48 odst. 2 je striktně v souladu se směrnicí 2010/13/EU o audiovizuálních mediálních službách. Zněním této směrnice je předkladatel vázán, pokud jde o úpravu v zákoně č. 231/2001 Sb.
47.	Rada pro rozhlasové a televizní	Ke čl. I bodu 83 § 52 písm. g)	Zásadní	V návaznosti na regulaci zákona o reklamě dospěla Rada k závěru, že by se měl zákon č. 231/2001 Sb. vztahovat na povinnost	Neakceptováno Platné znění ustanovení § 52 písm. g) je striktně v souladu se směrnicí

	vysílání			<p>provozovatele výlučně k formě obchodních sdělení, nikoliv k jejich obsahu.</p> <p>Navrhujeme zvážit vypuštění písm. a) – f), neboť na provozovatele vysílání je delegována zodpovědnost za obsah reklamy, byť za uvedené již zodpovídá zadavatel a zpracovatel dle zákona o regulaci reklamy. Výkladem lze dosáhnout závěru, že v případě porušení tohoto segmentu reklamy dojde k postihu výlučně provozovatele, neboť zákon č. 231/2001 Sb., je speciálním zákonem k zákonu č. 40/1995 Sb., a tedy nebude možné postihnout zadavatele a zpracovatele.</p>	<p>2010/13/EU o audiovizuálních mediálních službách. Zněním této směrnice je předkladatel vázán, pokud jde o úpravu v zákoně č. 231/2001 Sb. Požadovaným vypuštěním tohoto ustanovení ze zákona by byla narušena transpozice uvedené směrnice.</p>
48.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 84 § 53 odst. 6	Zásadní	<p>Tato výjimka, která do určité míry vrací znění z doby před novelou zákona v červnu 2010, se jeví jako nadbytečná, jelikož „servisní informace“ nejsou zpravodajstvím ani politickou publicistikou. Ve vysílání řady programů probíhá sponzorování různých pořadů obsahujících informační servis (počasí, dopravní informace) a Rada tento fakt nijak nepostihuje právě z důvodu, že nejde o zpravodajství či publicistiku. Navíc je třeba zdůraznit, že zákon umožňuje sponzorovat pouze pořady a programy, informace však nikoli. Co je míněno informací? Je na místě se obávat, že by se ve vysílání opět mohly začít objevovat oznámení typu „sponzorem reklamní znělky je...“ Event. že se objeví nové účelové prvky jako například zveřejnění informace „dnes je úterý“ – sponzorem této informace je T-mobile“.</p>	<p>Vysvětleno Novelizační bod by z návrhu zákona vypuštěn. Připomínka se tudíž stala bezpředmětnou.</p>

				Navrhujeme proto, aby § 53 odst. 6 nebyl novelizován.	
49.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 88 § 54b odst. 2	Zásadní	<p>I. Tím, že uvedené programy (a, b, c) jsou pouze příklady programů, na nichž „nelze nebo není účelné“ zpřístupňovat, je velké riziko zneužití tohoto ustanovení i na jiné specifické programy. Zejména se lze obávat, že by tuto neproveditelnost mohli provozovatelé vztahovat i na sportovní programy, což není žádoucí. Problém navrhujeme vyřešit tím, že bude z ustanovení odstraněn termín „zejména“.</p> <p>II. Na programech zaměřených na sebe prezentaci a na reklamu a teleshopping zpravidla nejsou vysílány pořady. Ale pouze u pořadů se zpřístupnění ze zákona předpokládá, tudíž se zdá být výjimka b) nadbytečná.</p> <p>III. Videotext je zpravidla vždy bez doprovodného mluveného slova, ale i kdyby náhodou videotext doprovázelo jakési mluvené slovo, ještě to neznamená, že jde o „pořad“, k němuž se vztahuje povinnost zpřístupňování.</p>	<p>I. Akceptováno Text ustanovení byl upraven v souladu s připomínkou.</p> <p>II. Neakceptováno, vysvětleno Vzhledem k tomu, že nelze vyloučit, že do programu zaměřeného výhradně na propagaci vlastního televizního vysílání a výrobků, služeb a dalších činností souvisejících s provozování vlastního televizního vysílání, budou zařazeny také pořady, je vhodné ponechat toto ustanovení v návrhu zákona.</p> <p>III. Akceptováno Úvodní část odstavce § 54b odst. 2 byla přeformulována tak, aby stanovila, že povinnost provozovatele vysílání se nevztahuje na programy, jejichž převážná část není tvořena pořady nebo ji tvoří pořady, které vzhledem k jejich povaze nelze nebo není účelné zpřístupňovat.</p>

				IV. Navrhujeme opravit „mluvné slovo“ (c), na „mluvené slovo“.	IV. Akceptováno Text ustanovení § 54b odst. 2 písm. c) byl upraven v souladu s připomínkou.
50.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 106 § 60 odst. 3	Zásadní	Považujeme za vhodné do sankčních ustanovení zařadit rovněž sankci pro provozovatele převzatého vysílání v případě, že šíří program původního vysílatele bez jeho souhlasu. V návrhu zákona sice existuje povinnost doložit v žádosti o registraci písemný souhlas provozovatele vysílání s licenci, ale pro případy, kdy dojde k zařazení takového programu předtím, než je zařazení do nabídky oznámeno Radě (případně není oznámeno vůbec) může takové porušení trvat i delší dobu a z toho důvodu se sankce odpovídající povinnosti jeví jako vhodná. (Viz např. slovenská úprava, kde je takové jednání rovněž sankcionováno).	Neakceptováno Požadovaná změna by představovala nepřipustné zasahování RRTV vztahů upravených zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
51.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Ke čl. I bodu 116 § 61 odst. 4	Zásadní	V rámci deliktních ustanovení bývá v právním řádu uváděna tato formulace: „ <i>Osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.</i> “ Z tohoto důvodu navrhuje Rada sjednocení formulace	Neakceptováno Návrh znění tohoto ustanovení byl shledán jako vyhovující ze strany Ministerstva vnitra, do jehož kompetence problematika správního trestání spadá.

				tohoto liberačního ustanovení.	
52.	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	K § 54 odst. 2 a 3	Zásadní	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (dále též „ Směrnice “) v článku 31 vymezuje povinnost „must carry“ tím způsobem, že „Členské státy mohou podnikům podléhajícím jejich příslušnosti uložit přijatelné povinnosti provozovat určené kanály a služby rozhlasového a televizního vysílání využitím sítí elektronických komunikací používaných pro veřejné šíření rozhlasového a televizního vysílání, pokud tyto sítě využívá významný počet koncových uživatelů jako hlavní prostředky pro příjem rozhlasového a televizního vysílání. Takové povinnosti se ukládají pouze tehdy, jsou-li nezbytně nutné k dosažení jasně vymezených cílů obecného zájmu, a musí být přiměřené a průhledné. Tyto povinnosti podléhají pravidelnému přezkoumání. Pravomoc členských států stanovit odpovídající případné úhrady, pokud jde o opatření přijatá v souladu s tímto článkem, není dotčena ani odstavcem 1 tohoto článku ani čl. 3 odst. 2 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice), přičemž musí být současně zajištěno, aby za obdobných okolností neexistovala žádná diskriminace ve vztahu k podnikům zajišťujícím sítě elektronických komunikací. Pokud je stanoveno poskytnutí úhrady, členské státy zajistí, aby bylo prováděno přiměřeným a průhledným způsobem.“.	Vysvětleno Dle požadavku předkladatele připomínky bude v důvodové zprávě uvedena možnost změny uvedené povinnosti, a to v následující komplexní změně právní úpravy zákona o provozování vysílání.

				<p>V návaznosti na uvedené skutečnosti uplatňuji připomínku k § 54 odst. 2 a 3 předložené novely zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, neboť dle Směrnice členské státy musí zajistit pravidelné přezkoumávání uložených povinností, přičemž přezkum musí být prováděn s ohledem na vývoj trhu a technologií a s přihlédnutím k ochraně zájmů dotčených subjektů.</p> <p>Navrhuji tedy přezkoumání dle výše uvedeného s přihlédnutím k požadavku, že dotčenou síť musí využívat významný počet koncových uživatelů jako hlavní prostředky pro příjem rozhlasového a televizního vysílání (viz data Českého statistického úřadu a z výročních zpráv České televize na str. 23 důvodové zprávy – 23,4 % diváků mělo možnost sledovat kabelovou televizi a 20,3 % přijímalo satelitní signál). Cílem výsledné právní úpravy by mělo být proporcionální, průhledné a nediskriminační (technologicky neutrální) stanovení povinnosti „must carry“.</p>	
--	--	--	--	---	--

Připomínky doporučující povahy

53.	Ministerstvo financí	K bodu 1	Doporučující	Doporučujeme odstranit čáru oddělující uvozující větu od poznámky pod čarou. Obdobně upravit i dále v textu.	Akceptováno Text novely zákona byl v tomto směru upraven.
54.	Ministerstvo financí	K bodu 90	Doporučující	Podle našeho názoru není možné zrušovat v § 55 jednotlivé odstavce uvedeným způsobem (tj. na přeskáčku), ale změny by měly být prováděny v postupných krocích - měl být zrušen nejprve odstavec 1, odstavce 2 až 10 by měly být přeznačeny na odstavce 1 až 9, poté by měl být zrušen odstavec 3 a 4 (již podle nového značení) a odstavce 5 až 9 by měly být označeny jako odstavce 3 až 7, atd. Vzhledem ke komplikovanosti tohoto postupu doporučujeme uvést nové znění § 55 (včetně nadpisu) v jednom bodě.	Částečně akceptováno Novelizační bod byl formulován v souladu s doporučující připomínkou.
55.	Ministerstvo financí	K Čl. II Přechodná ustanovení, bod 3	Doporučující	Doporučujeme vypustit lhůtu pro vydání vyhlášky. Pokud na základě § 34a vzniká povinnost označovat pořady z hlediska vhodnosti pro jednotlivé věkové kategorie, měla by vyhláška upravující podrobnosti tohoto značení (podoba a umístění značek) nabýt účinnosti současně s navrhovaným zákonem, který tuto povinnost zakládá.	Akceptováno Bod 3 Přechodných ustanovení byl z návrhu novely zákona vypuštěn. Předpokládá se, že vyhláška bude vydána současně s účinností právní úpravy označování televizních pořadů z hlediska nevhodnosti jejich obsahu pro děti a mladistvé a z hlediska charakteru jejich obsahu (§ 34a).
56.	Ministerstvo financí	Ke změně zákona č. 256/2004 Sb.,	Doporučující	V souvislosti s navrženou úpravou § 115 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen ZPKT), jejímž účelem je zajištění kontroly	Akceptováno Vzhledem k upozornění MF na důsledky nabytí účinnosti nařízení

		o podnikání na kapitálovém trhu	<p>vlastnické struktury provozovatelů vysílání, si dovoluujeme zdůraznit, že vedle centrálního depozitáře cenných papírů (dále jen CDCP) je třeba se ve snaze získat maximálně komplexní informace o vlastnické struktuře dotazovat rovněž dalších osob vedoucích samostatnou evidenci investičních nástrojů (viz § 93 odst. 2). Kromě toho považujeme za důležité upozornit na skutečnost, že s nabytím účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů od 17. září 2014 (pozn. související změny českého právního řádu jsou obsaženy v novele ZPKT, která je v současné době projednávána Poslaneckou sněmovnou PČR (st. 571)) doplnění písm. j) kontrolu vlastnické struktury jistě zkvalitní, nicméně nepovede k získání úplných údajů o akciových společnostech se zaknihovanými cennými papíry. Nařízení totiž nově umožňuje, že zahraniční osoby typu subjektů uvedených v § 92 odst. 3 písm. a) a b) stávajícího ZPKT budou moci vést účty pro své klienty v zahraničí, aniž by nabízely služby v ČR. Pokud jde o informační povinnost podle § 115, český právní řád na tyto zahraniční osoby bohužel nedosáhne. S cílem minimalizovat náklady spjaté s kontrolou vlastnické struktury proto dáváme ke zvážení následující návrhy na úpravu zákona o provozování rozhlasového a televizního</p>	<p>Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 a s přihlédnutím k zásadním připomínkám některých jiných připomínkových míst MK ustoupilo od záměru novelizovat zákon o podnikání na kapitálovém trhu.</p>
--	--	---------------------------------	--	--

			<p>vysílání:</p> <p>1) Okruh osob vedoucích samostatnou evidenci, jež je vedle CDCP, jak bylo uvedeno výše, také nezbytné žádat o sdělení příslušných údajů, by popřípadě bylo možné zúžit tak (a tím snížit náklady v podobě poplatků za výpis evidence cenných papírů), že provozovateli vysílání, za předpokladu, že se jedná o a.s., by byla stanovena povinnost nahlásit Radě např. při žádosti o změnu, nebo jednou ročně k určitému datu, kdo vede jeho evidenci emise. V takovém případě by se Rada ptala jen toho schovatele, který vede evidenci emise. Opět však platí, že pokud by se jednalo o zahraniční osobu, která trvale neposkytuje služby na území České republiky, český právní řád na takového schovatele nedosáhne.</p> <p>2) Problém s dostupností informací od zahraničních osob lze potom překlenout tím, že provozovateli vysílání by byla stanovena povinnost nahlásit Radě např. jednou ročně k určitému datu majetkovou strukturu až po konečného vlastníka.</p> <p>3) Pro případnou změnu kvalifikované účasti by pak bylo možné vložit obdobu ustanovení v zákoně o bankách (viz § 20 odst. 3). S výhradou omezené znalosti zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání se domníváme, že úpravu ad 2) lze uvažovat nejen jako doplnění navržené změny ZPKT, která z výše uvedených důvodů nepovede k získání všech údajů o vlastnické struktuře, ale i jako ryzí</p>	
--	--	--	---	--

				alternativu, tzn. ZPKT by nebylo nutné vůbec novelizovat. Navržené varianty se dají různě kombinovat. V případě zájmu je MF s předkladatelem ochotno věc prodiskutovat.	
57.	Ministerstvo práce a sociálních věcí	K bodu 5 § 2 odst. 2 písm. d)	Doporučující	Doporučujeme nahradit výraz „narace“ vhodným a obecně vžitým pojmem. Domníváme se, že uvedený výraz se běžně nepoužívá v oboru rozhlasového a televizního vysílání a je proto žádoucí jej nahradit vhodným, obecně srozumitelným výstižným vyjádřením (viz čl. 40 odst. 4 Legislativních pravidel vlády).	Vysvětleno Výraz narace je v zásadě nenahraditelný, resp. byl by nahraditelný pouze víceslovným a značně nekomfortním opisem. Snaha nahradit termín narace rádoby českým jednoslovným synonymem by vedla k nežádoucímu zjednodušení, jelikož žádné ze synonym, obvykle používaných, plnohodnotně nenahrazuje pojem narace, jak je užíván v teoreticko-vědní praxi mediálních studií.
58.	Ministerstvo práce a sociálních věcí	K bodu 88 § 54b odst. 3	Doporučující	Z textu ustanovení není zřejmé, kdo a jakým způsobem rozhoduje o tom, které z pořadů „vzhledem k jejich povaze nelze nebo není účelné pro osoby se zdravotním postižením zpřístupňovat“. Tedy, zda se má jednat o programy uvedené v odstavci 2 nebo i jiné. Doporučujeme v tomto směru doplnit důvodovou zprávu.	Vysvětleno Problematickou je samotná připomínka MPSV, která zaměňuje pojmy pořad a program („...které z pořadů...zda se má jednat o programy..“). Ustanovení §54b odst. 3 hovoří o výjimce pro pořady, přičemž jako typický příklad zmiňuje pořady, jejichž převažující část tvoří hudební složka. Takové pořady je samozřejmě neúčelné zpřístupňovat pro osoby se sluchovým i zrakovým postižením. Osobám se sluchovým postižením nelze adekvátně zpřístupnit

					<p>zážitek z hudby žádnou kompenzační pomůckou. A osoby se zrakovým postižením by audiopopis jen zbytečně rušil při poslechu hudby. Takových pořadů, u nichž je zpřístupnění neúčelné, je řada. Například záznam pantomimického vystoupení nebo kreslená pohádka beze slov apod. Opatřit pro účely důvodové zprávy či zákona výčet formátů pořadů, u nichž je zpřístupnění neúčelné, nelze, jelikož existuje nepřeborná škála a variací formátů a stále vznikají nové. V praxi bude sám provozovatel vyhodnocovat, které pořady není účelné zpřístupňovat. Pokud by z jeho strany došlo k záměrnému poškozování osob s postižením tím, že by jako nezpřístupitelné byly vyhodnoceny i pořady, které zpřístupnit efektivně lze, pak by to jistě neušlo analytické pozornosti RRTV a správní úvaha by pak byla formulována v příslušných výstupech, tj. nejdříve v upozornění na porušení zákona tak, aby provozovatel měl možnost a čas ve svém přístupu učinit nápravu.</p>
59.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 5 § 2 odst. 2 písm. g)	Doporučující	V předmětném ustanovení doporučujeme nahradit slova „český znakový jazyk“ slovy „českým znakovým jazykem“.	<p>Akceptováno Slova „český znakový jazyk“ byla nahrazena slovy „českým znakovým jazykem“. Definice byla v souladu s připomínkou</p>

					upravena na následující znění: g) českým znakovým jazykem komunikační systém podle jiného právního předpisu ²¹⁾ , 21) Zákon č. 155/1998 Sb., o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých osob, ve znění pozdějších předpisů.
60.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 15 § 5 písm. r)	Doporučující	Jelikož nelze tvrdit, že by povinnost zveřejňovat zápisy z jednání Rady v sobě zahrnovala povinnost zveřejnění jednotlivých usnesení Rady, jak je naznačováno ve zvláštní části důvodové zprávy, doporučujeme předmětný bod novely bez náhrady vypustit.	Vysvětleno Novelizační bod byl z návrhu zákona vypuštěn.
61.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodům 50 a 51 § 21 odst. 3 a 5	Doporučující	Upozorňujeme na kontradikci mezi odstavci 3 a 5 § 21. Podle prvního z uvedených ustanovení nelze souhlas ke změně licenčních podmínek udělit před uplynutím 3 let od udělení licence, nebo pokud by její udělení vedlo ke změně základní programové struktury. Podle druhého ustanovení však Rada souhlas neudělí „ <i>pouze tehdy, pokud by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení nebo ústního jednání</i> “, tj. z odlišných důvodů, než jsou stanoveny v odst. 3. Dále upozorňujeme na nejednoznačný význam věty třetí § 21 odst. 5, z níž není patrné, zda tato pouze opakovaně stanovuje překážku udělení souhlasu, jež již je zakotvena v odst. 3, či zda se zákaz změny základní programové specifikace váže na specifikaci již změněnou.	Akceptováno Ustanovení § 21 odst. 3 bylo z návrhu bez náhrady vypuštěno a ustanovení 21 odst. 5 bylo přeformulováno. Jeho nové znění je následující: § 21 odst. 5 „(5) Rada je povinna rozhodnout o udělení souhlasu ke změně podle odstavce 1 do 60 dnů. Rada souhlas ke změně neudělí pouze tehdy, pokud by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení nebo ústního jednání. Základní programovou specifikaci nelze měnit.“.

				Pro zamezení shora uvedeným rozporům a výkladovým nejasnostem doporučujeme na konec věty druhé § 31 odst. 5 doplnit následující slova: „, nebo z důvodů uvedených v odstavci 3“ a větu třetí bez náhrady vypustit.	
62.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 84 § 53 odst. 6	Doporučující	Z navržené dikce není zřejmé, zda bude možné sponzorovat pouze pořady výlučně obsahující servisní informace, či zda také vysílání „bloků“ servisních informací v rámci jiných pořadů. Doporučujeme ujasnit tuto otázku přeformulováním předmětného ustanovení.	Vysvětleno Novelizační bod byl z návrhu zákona vypuštěn. Připomínka se tudíž stala bezpředmětnou.
63.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 88 § 54b odst. 1	Doporučující	Předmětné ustanovení obsahuje ve dvou složených souvětích celkem 5 skutkových podstat. Pro zajištění větší srozumitelnosti a jednoznačnosti jednotlivých skutkových podstat doporučujeme lépe strukturovat předmětný odstavec za využití pododstavců a popřípadě i bodů.	Neakceptováno Ustanovení je v totožném znění obsaženo již v § 32 odst. 2 platného znění zákona a nezpůsobuje problémy v aplikační praxi.
64.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 88 § 54b odst. 6	Doporučující	Pro odstranění případných aplikačních nejasností doporučujeme ve větě první tohoto ustanovení výslovně stanovit, který subjekt, resp. orgán, je oprávněn vyzvat provozovatele k poskytnutí přehledů o odvysílaných pořadech.	Akceptováno Ustanovení bylo přeformulováno v souladu s připomínkou. Jeho nové znění je následující: „(6) Provozovatel televizního vysílání podle odstavce 1 průběžně zpracovává údaje o naplňování povinnosti podle odstavce 1 za jednotlivá kalendářní čtvrtletí a Radě do 15 dnů ode dne, kdy k tomu obdrží její písemnou výzvu, poskytne za ve výzvě označené

					ukončené kalendářní čtvrtletí přehledy všech odvysílaných pořadů zpřístupněných pro osoby se sluchovým postižením a pro osoby se zrakovým postižením zpracované tak, aby zahrnovaly informace, na jakých programech, kdy a v jakých vysílacích časech byly tyto pořady odvysílány, jaká byla jejich stopáž a jakou formou byly pro osoby se sluchovým postižením a pro osoby se zrakovým postižením zpřístupněny.“
65.	Ministerstvo spravedlnosti	K čl. I bodu 88 § 54b odst. 7	Doporučující	Předmětné ustanovení ukládá provozovateli povinnost archivovat údaje o zpřístupněných pořadech, aniž by však stanovoval dobu, po kterou mají být tyto archivovány. Doporučujeme tuto dobu v daném ustanovení stanovit.	Neakceptováno, vysvětleno Ustanovení sice nestanoví, po jakou dobu je provozovatel vysílání povinen uchovat údaje o zpřístupněných pořadech, tato lhůta však jednoznačně vyplývá z formulace samotného ustanovení. Stanoví se v něm totiž, že Rada může údaje o zpřístupněných pořadech vyžadovat pouze za dobu 2 let zpětně (<i>provozovatel televizního vysílání podle odstavce 1 je povinen údaje o pořadech zpřístupněných pro osoby se sluchovým postižením a pro osoby se zrakovým postižením uchovat a na písemnou výzvu je Radě poskytnout zpětně, neuplynula-li od konce kalendářního čtvrtletí, za které se požadované údaje vykazují, do dne doručení výzvy Rady doba delší než 2 roky.</i>). Z toho také vyplývá, že po tuto

					<p>dobu je provozovatel vysílání povinen údaje uchovávat.</p> <p>V souladu s připomínkou uplatněnou k tomuto ustanovení Ministerstvem vnitra, bylo slovo „archivovat“ v § 54b odst. 7 nahrazeno slovem „uchovávat“.</p>
66.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodu 5 § 2 odst. 2 písm. g)	Doporučující	<p>S ohledem na skutečnost, že český znakový jazyk jako komunikační systém je již vymezen v § 4 zákona o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých osob, považujeme navrhanou definici za nadbytečnou. Zpřesňující text za slovem „předpisu“ není nezbytný, neboť podle našeho názoru zřejmě nemůže nastat případ, že by český znakový jazyk naplňující definici podle zmiňovaného zvláštního zákona neměl být českým znakovým jazykem pro účely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.</p> <p>Nad rámec této připomínky upozorňujeme, že definovaný pojem by měl být s ohledem na návěť odstavce 2 uveden v 7. pádu.</p>	<p>Akceptováno</p> <p>Slova „český znakový jazyk“ byla nahrazena slovy „českým znakovým jazykem“.</p> <p>Definice byla v souladu s připomínkou upravena na následující znění:</p> <p>g) českým znakovým jazykem komunikační systém podle jiného právního předpisu²¹⁾,</p> <p>21) Zákon č. 155/1998 Sb., o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých osob, ve znění pozdějších předpisů.</p>
67.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodu 16 § 5 písm. s)	Doporučující	<p>Doporučujeme vyjasnit, zda se mají zveřejňovat pouze prvoinstanční rozhodnutí správních soudů o žalobě proti rozhodnutí Rady, nebo i rozhodnutí o opravných prostředcích (jako je kasační stížnost) či dokonce případná související rozhodnutí Ústavního soudu. Z navrhaného znění vyplývá spíše první z uvedených možností, kterou však nepovažujeme za dostačující.</p>	<p>Vysvětleno</p> <p>Zvláštní část důvodové zprávy k § 5 písm. s) byla doplněna o zpřesnění, že ustanovením jsou míněna všechna rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí Rady, včetně rozhodnutí o kasačních stížnostech nebo rozhodnutí Ústavního soudu.</p>
68.	Ministerstvo	K § 7 – nad	Doporučující	V návaznosti na navrhované zpřesnění	Vysvětleno

	vnitř	rámec návrhu		<p>mechanismu odvolání člena Rady doporučujeme vyjasnit i některé další související otázky. Především zda se nesplněním podmínek pro výkon funkce podle odst. 7 písm. b) má na mysli i neslučitelnost funkcí vyjádřená v odst. 9 (nově odst. 10). Domníváme se však, že v případě vzniku inkompatibility funkcí by mělo členství v Radě zaniknout ze zákona, a v tomto ohledu navrhuje doplnit ustanovení o zániku členství v Radě v odst. 6.</p> <p>Podobně doporučujeme vyjasnit i řešení situace, že člen Rady zastává funkci v politické straně nebo hnutí, v jakémkoliv orgánu společnosti, která podniká v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, audiovizí nebo reklamy anebo je u takové společnosti v pracovněprávním či obdobném vztahu, navrhuje stanovit povinnost předsedy vlády takového člena Rady z funkce odvolat, a to i bez návrhu Poslanecké sněmovny, který je ostatně dle odst. 7 pouze fakultativní.</p>	Připomínka jde nad rámec novely.
69.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodu 47 § 20 odst. 8	Doporučující	Přestože je předmětné ustanovení obsaženo již ve stávajícím znění zákona, dáváme na zvažení nezbytnost jeho zachování. Jestliže zákon žádné přednostní právo nezakládá, není zapotřebí deklarovat, že takové právo nevzniká.	Akceptováno Ustanovení § 20 odst. 8 bylo z návrhu zákona vypuštěno.
70.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodům 50 a 51 § 21 odst. 4 a 5	Doporučující	Doporučujeme revidovat text poslední věty v odst. 4 a první věty v odst. 5, neboť formulace „řízení o změně skutečností“ a „rozhodnout o změně skutečností“ nepovažujeme za případné. Předmětem řízení není samotná změna, nýbrž udělení souhlasu k provedení takové změny.	Akceptováno Ustanovení § 21 odst. 1, 2, 3 a 5 a § 25a odst. 2 byla upravena podle připomínek. V souladu s čl. 40 odst. 1 legislativních pravidel vlády byla obdobně upravena rovněž ustanovení § 25 odst. 2, § 28

				<p>Ostatně i dikce odst. 1 je v mnohém nejasná a zavádějící, za „skutečností“ ve smyslu tohoto ustanovení“ je např. časový rozsah vysílání či jeho změna. O změně se totiž hovoří jak v větě odst. 1, tak v jeho jednotlivých písmenech - s výjimkou písm. a).</p> <p>Upozorňujeme též, že zatímco § 21 odst. 2 hovoří o „skutečnostech uváděných v § 14 odst. 1 a 2“, v novém § 25a se ve vztahu ke stejným ustanovením používá výraz „náležitosti žádosti o licenci“. Ani jeden z výrazů však nepovažujeme za vhodný, přesnější by bylo hovořit o údajích uvedených v žádosti o licenci, jak to ostatně činí § 14 odst. 4.</p>	odst. 1 a § 29 odst. 1 a 3.
71.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodu 67 § 32 odst. 1 písm. l)	Doporučující	Doporučujeme bližší specifikaci pojmu „řízení“ – tedy zda se míní řízení, jejichž předmětem je daný pořad či vysílání, nebo v širším smyslu řízení využívají informace obsažené v takovém pořadu.	Vysvětleno Zvláštní část důvodové zprávy byla doplněna o zpřesnění, že ustanovení § 32 odst. 1 písm. l) míní řízení v nejširším slova smyslu, jehož předmětem je samotný pořad, anebo které má ke konkrétnímu pořadu jakýkoli vztah.
72.	Ministerstvo vnitra	K čl. I bodu 75 § 34a odst. 2 písm. e)	Doporučující	Vzhledem k tomu, že pojem „droga“ není v právním řádu vymezen, navrhuje uvést zavedený legislativní pojem „návykové látky“, který je definován v § 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů. Navrhujeme tedy formulaci: „e) <i>zneužívání alkoholu nebo jiné návykové látky a</i> “.	Akceptováno Předmětné ustanovení bylo v souladu se zásadní připomínkou Ministerstva zdravotnictví nahrazeno následujícím textem: „e) užívání návykových látek, včetně alkoholu a tabáku, a“.

73.	Ministerstvo vnitř	K čl. II bodu 3	Doporučující	Předmětné přechodné ustanovení ukládající Radě povinnost do určité doby vydat vyhlášku podle nově navrhovaného zmocňovacího ustanovení považujeme za velmi nezvyklé a hlavně nadbytečné. Není totiž zřejmé, jaké důsledky by mělo jeho porušení. Za postačující pro dané účely pokládáme čl. 49 odst. 8 Legislativních pravidel vlády, a proto doporučujeme čl. II bod 3 vypustit.	Akceptováno Přechodné ustanovení bylo z návrhu zákona vypuštěno.
74.	Ministerstvo vnitř	K čl. I bodu 2 § 2 odst. 1 písm. f)	Legislativně technická připomínka	Doporučujeme rozdělit definici pojmu „ <i>místní rozhlasové vysílání</i> “ a definici pojmu „ <i>místní televizní vysílání</i> “ a uvést je jako dvě samostatná písmena.	Vysvětleno Předkladatel nebude definici obsaženou § 2 odst. 1 písm. f) návrhem zákona měnit, připomínka je tudíž bezpředmětná.
75.	Ministerstvo vnitř	K čl. I bodu 25 § 12 odst. 3 písm. b)	Legislativně technická připomínka	Namísto vložení slov „ <i>nebo pouze prostřednictvím jednoho z těchto přenosových systémů</i> “, doporučujeme spíše rozdělit slova „ <i>družic</i> “ a „ <i>kabelových systémů</i> “ pod dvě samostatná písmena. V této souvislosti upozorňujeme i na s tím případně spojenou nutnou úpravu dosavadního písm. c).	Neakceptováno, vysvětleno MV akceptuje, že z důvodu systematiky části třetí zákona č. 231/2001 Sb. bude ustanovení ponecháno v navrženém znění.
76.	Ministerstvo vnitř	K čl. I bodu 35 § 15 odst. 2	Legislativně technická připomínka	Doporučujeme aktualizovat terminologii používanou ve vztahu ke zveřejňování na internetu. Výraz „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ znamená kdekoli na internetu, zatímco především pro účely povinnosti orgánů veřejné moci zveřejňovat údaje se jako vhodnější jeví obrat „na svých internetových stránkách“. Doporučujeme proto text zákona v tomto směru podrobit revizi, přičemž upozorňujeme i na	Akceptováno Všechna dotčená ustanovení byla v návrhu zákona upravena tak, aby Rada namísto způsobem umožňujícím dálkový přístup informace zveřejňovala na svých internetových stránkách.

				nevhodně použitou formulaci „v elektronické podobě s dálkovým přístupem“ v § 54b odst. 5.	
77.	Ministerstvo zdravotnictví		Doporučující	Upozorňujeme, že se v legislativním procesu nachází další novela zákona č. 231/2001 Sb., která je součástí materiálu „návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony“, který již byl předložen k projednání vládě Ministerstvem zemědělství (e-klep čj. MZE 39881/2015). Tento materiál byl zpracován v souvislosti s transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014, o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES (čl. 20 směrnice týkající se problematiky cigaret a náhradních náplní).	Vysvětleno Součástí návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je i návrh na změnu zákona č. 231/2001 Sb., pokud jde o stanovení zákazu reklamy a sponzorování v rozhlasovém a televizním vysílání na elektronické cigarety a jejich náhradní náplně. Ministerstvo zemědělství při zpracování uvedeného návrhu zákona s MK úzce spolupracovalo.
78.	Ministerstvo zemědělství	K § 17 odst. 2	Doporučující	V § 17 odst. 2 byly stanoveny skutečnosti významné pro rozhodnutí Rady o žádostech o udělení licence pro digitální vysílání. Toto ustanovení bylo podle důvodové zprávy vypuštěno, jelikož § 17 upravuje pouze skutečnosti významné pro rozhodování o udělení licence k analogovému rozhlasovému vysílání. V části třetí hlavy II tohoto zákona však problematika obdobně pro digitální vysílání	Vysvětleno, akceptováno doplnění důvodové zprávy Licenční řízení k provozování digitálního rozhlasového vysílání a k provozování televizního vysílání (které je po ukončení přechodu z analogového vysílání v současné době šířeno již pouze digitálně) upravené v ustanovení § 25 a násl. zákona, je

				<p>upravena není.</p> <p>Z tohoto důvodu doporučujeme upravit text zákona, je-li vhodné stanovit skutečnosti významné pro rozhodování Rady o žádostech o udělení licence pro digitální vysílání nebo alespoň doplnit do důvodové zprávy, proč pro digitální vysílání tato úprava potřeba není.</p>	<p>řízením nárokovým. Jinými slovy, v případě dodržení zákonných podmínek má žadatel na udělení licence nárok. Z tohoto důvodu není třeba zákonem specifikovat skutečnosti, které by hrály roli v rozhodování Rady, zda licenci udělí či nikoli (jako je tomu dosud v případě licenčního řízení k provozování analogového rozhlasového vysílání, v němž Rada vybírá, komu licenci udělí, z řady uchazečů).</p> <p>Na základě připomínky bude v tomto smyslu doplněna důvodová zpráva k úpravě licenčního řízení k provozování digitálního vysílání.</p>
79.	Ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu	K § 34a odst. 6	Doporučující	<p>Doporučuji užívat pojem pořady vhodné pro děti a mladistvé, nikoliv přístupné, neboť pojem přístupnost popisuje objektivní možnost se s obsahem seznámit (viz např. § 6 odst. 4 mluvicí o přístupnosti pořadů osobám se sluchovým postižením a osobám se zrakovým postižením, tj. přijetí opatření, která umožní těmto osobám získat přístup k mediálnímu obsahu a jeho sdělení). Naopak k pořadům nevhodným pro děti a mladistvé těmto nikdo v přístupu objektivně 100% nezabrání (tj. budou se schopni na základě svých schopností k pořadům dostat), zákon chce pouze naznačit, že dané pořady jsou pro tyto děti nevhodné.</p>	<p>Akceptováno</p> <p>Ustanovení § 34a bylo ve smyslu připomínky upraveno.</p>

80.	Ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu	K § 52 písm. g)	Doporučující	Doporučuji dobu, po kterou se před a po pořadech pro děti nesmějí vysílat reklamy na alkoholické nápoje, prodloužit minimálně na 10 minut.	Neakceptováno Dle poznatků Rady je doba 5 minut před začátkem a pořadu a 5 minut po jeho skončení dostatečně dlouhá, pokud jde o vyloučení obchodních sdělení na alkohol a zabránění negativního vlivu na děti přítomné u televizních přijímačů.
81.	Ministerstvo průmyslu a obchodu	K části první bodu 87	Doporučující	Doporučujeme zvážit, zda by nebylo vhodné uvést celý § 54a v novém znění, a to z důvodu jeho přehlednosti. Takto se lze obtížně orientovat, který text je umístěný v závorkách a který nikoliv.	Akceptováno Text ustanovení byl upraven v souladu s připomínkou.
82.	Ministerstvo průmyslu a obchodu	K části druhé čl. III	Doporučující	V úvodní větě tohoto článku doporučujeme nahradit slovo „televize“ slovem „televizi“.	Akceptováno Text ustanovení byl opraven.
83.	Ministerstvo obrany	K § 48 odst. 4	Doporučující	Doporučujeme zvážit úpravu definice pojmu „politické obchodní sdělení“, které ho nedefinuje jako specifické „obchodní sdělení“, nýbrž pouze jako „sdělení“, což může v praxi činit problémy. Současně doporučujeme v důvodové zprávě řádně vysvětlit, co vše je myšleno slovem „ <u>ne</u> přímo“, uvedeným v § 48 odst. 4, či popř. zvážit, zda by slova „přímo nebo nepřímá“ nemohla být pro nadbytečnost vypuštěna. Odůvodnění: <i>Definice zakotvená v normativním textu vzbuzuje pochybnosti, zda se jedná o</i>	Akceptováno Ustanovení § 48 odst. 4 bylo přeformulováno v souladu s připomínkou. Nové znění je následující: (4) Politickým obchodním sdělením se pro účely odstavce 1 písm. e) rozumí obchodní sdělení, jehož cílem je přímo nebo nepřímá a) propagovat politickou stranu, politické hnutí nebo politika,

			<p><i>specifický druh obchodního sdělení ve smyslu zákonné definice uvedené v § 2 odst. 2 písm. a) nebo zda se může jednat i o jakákoli jiná (např. bezplatná) sdělení, jejichž cíle odpovídají cílům uvedeným v navrhovaném § 48 odst. 4. Důvodová zpráva vazbu na „obchodní sdělení“ výslovně zmiňuje, pochybnosti vycházející z normativního textu však dle našeho názoru nemůže zhojit.</i></p> <p><i>Jasně vysvětlení slova „nepřímo“ může mít pozitivní dopad při budoucím rozhodování, zdali se jedná o politickou „reklamu“ či nikoliv. S ohledem na skutečnost, že ze slov „přímo nebo nepřímo“ lze dovodit, že se bude jednat o všechny taxativně vymezené případy, je otázkou, zda záměr dalšího „upřesňování“ textu není spíše kontraproduktivní a slova „přímo nebo nepřímo“ by nebylo lepší vypustit.</i></p>	<p>b) vytvořit nebo podpořit pozitivní obraz a vnímání politické strany, politického hnutí nebo politika,</p> <p>c) zvýšit šanci politické strany, politického hnutí nebo politika na úspěch ve volbách, nebo</p> <p>d) ovlivnit politické postoje, chování nebo motivaci občanů jako voličů.</p> <p>Důvodová zpráva k ustanovení bude navíc doplněna výkladem, co se rozumí slovem „nepřímo“.</p> <p>Pojmy přímo a nepřímo jsou v definici užity zcela záměrně, jelikož audiovizuální charakter televizní reklamy umožňuje, aby vedle standardní přímé propagace byly využity různé obrazové či zvukové prostředky, které zejména interpretativním čtením, a tedy nepřímo, vedou k cílené propagaci. Vypuštěním termínu „přímo nebo nepřímo“, by v případě, že by došlo k nepřímé a v zásadě zastřené propagaci politika či politické strany, mohlo být zpochybňováno, zda vůbec lze takovou propagaci dovodit a prokázat, když nezaznívá v obchodním sdělení explicitně.</p>
--	--	--	---	--

84.	Ministerstvo pro místní rozvoj	K důvodové zprávě	Doporučující	Doporučujeme ve zvláštní části důvodové zprávy podrobněji rozvést odůvodnění k novelizačnímu bodu 19, kde zůstává například nejasné, jakému článku směrnice ustanovení odporuje.	<p>Neakceptováno</p> <p>Směrnice EP a Rady 2010/13/EU o audiovizuálních mediálních službách obsahuje regulaci obsahu tohoto druhu služeb s ohledem na ochranu základních hodnot demokratické společnosti, a to za účelem jejich volného šíření v rámci celé Evropské unie. Postavení, působnost a personální obsazování regulačních orgánů je (dosud) zcela ve výlučné kompetenci členských států. Ustanovení § 6 odst. 3 tedy není ustanovením transpozičním a MK jej nenavrhuje rušit z toho důvodu, že by odporovalo některému z ustanovení zmíněné směrnice.</p>
85.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	K platnému znění § 2 odst. 1 písm. s)	Doporučující	Stávající definice sponzorování neumožňuje, aby provozovatel rozhlasového vysílání sponzoroval vysílání televizního pořadu či programu. V praxi ovšem tato situace nastává běžně. Definice by měla tuto legitimní realitu reflektovat. V tomto kontextu je třeba odkázat na Směrnici, která nezahrnuje rozhlasové vysílání, a tudíž ani sponzorování televizních pořadů rozhlasovými provozovateli nezapovídá. Stávající definici lze nahradit definicí novou, například v tomto znění: <i>„Sponzorováním v rozhlasovém vysílání jakýkoliv příspěvek od osoby, která neprovozuje rozhlasové vysílání, poskytnutý k přímému nebo nepřímému financování rozhlasového programu</i>	<p>Akceptováno</p> <p>Definice sponzorování byla rozdělena na zvláštní definici pro rozhlasové a pro televizní vysílání. Nově ustanovení § 2 odst. 1 písm. s) zní:</p> <p>„s) sponzorováním v rozhlasovém vysílání jakýkoliv příspěvek od osoby, která neprovozuje rozhlasové vysílání, poskytnutý k přímému nebo nepřímému financování rozhlasového programu nebo pořadu s cílem propagovat své jméno nebo název, ochrannou známku, výrobky, služby, činnosti</p>

				<p>nebo pořadu s cílem propagovat své jméno nebo název, ochrannou známku, výrobky, služby, činnosti nebo obraz na veřejnosti; sponzorováním v televizním vysílání jakýkoliv příspěvek od osoby, která neprovozuje televizní vysílání, neposkytuje audiovizuální mediální služby na vyžádání^{1e)}, ani nevyrábí audiovizuální díla, poskytnutý k přímému nebo nepřímému financování televizního programu nebo pořadu s cílem propagovat své jméno nebo název, ochrannou známku, výrobky, služby, činnosti nebo obraz na veřejnosti.“</p>	<p>nebo obraz na veřejnosti; sponzorováním v televizním vysílání jakýkoliv příspěvek od osoby, která neprovozuje televizní vysílání, neposkytuje audiovizuální mediální služby na vyžádání, ani nevyrábí audiovizuální díla, poskytnutý k přímému nebo nepřímému financování televizního programu nebo pořadu s cílem propagovat své jméno nebo název, ochrannou známku, výrobky, služby, činnosti nebo obraz na veřejnosti,“</p>
86.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	K platnému znění § 48 odst. 1 písm. f)	Doporučující	<p>Považujeme za vhodné zvážit stávající existenci regulace reklamy na léčebné postupy. V právním řádu neexistuje žádná definice tohoto pojmu. Jak vyplývá z dosavadní praxe Rady, de facto se jedná o jakýkoliv lékařský zákrok. V praxi je tak aplikace tohoto ustanovení nejasná.</p>	<p>Neakceptováno Tato připomínka jde nad rámec novely. Pojem „léčebné postupy“ navíc obsahuje i směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Změna tohoto pojmu by mohla představovat problém z hlediska správné transpozice směrnice.</p>
87.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	K platnému znění § 49 odst. 3	Doporučující	<p>Praxe prokázala, že toto ustanovení není funkční. Mnozí provozovatelé tuto povinnost obcházejí tak, že řádně hlasité obchodní sdělení vkládají do výrazně tišší části pořadu, tudíž pro diváka je reklama subjektivně stále hlasitá. Pokud zákon nesjednotí hlasitost celého programu, problém zůstane nevyřešen.</p>	<p>Neakceptováno Tato připomínka jde nad rámec novely.</p>

88.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	K platnému znění § 53	Doporučující	Novela ustanovení, která upravují sponzorování, žádným způsobem nereflektují výhrady laické i odborné veřejnosti k faktu, že institut sponzorování má tendenci splývat s reklamou, a to nejen obsahově, stopáží oznámení o sponzorování ale také počty sponzorských oznámení ve vysílání. Obzvláště patrné je to ve vysílání České televize. Zejména v prime time jsou na České televizi celé bloky označení sponzora, které diváci vnímají obdobně jako bloky reklam.	Neakceptováno Tato připomínka jde nad rámec novely.
89.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	K platnému znění § 66a	Doporučující	Rada s ohledem na současnou praxi a judikaturu navrhuje rozšířit výčet obchodních sdělení regulovaných zákonem č. 40/1995 Sb. o teleshopping.	Neakceptováno Připomínka byla vysvětlena se zástupci Úřadu RRTV. Zákon č. 40/1995 Sb. s pojmem „teleshopping“ vůbec nepracuje, svou úpravu, která je vztažena na reklamu používá obdobně pouze na sponzorování.
90.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	K názvu části páté, hlavy I	Doporučující	Navrhujeme opravit slovo „progrmu“ na „programu“.	Akceptováno Název části páté, hlavy I byl opraven.
91.	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	K čl. I bodu 68 § 32 odst. 1 písm. p)	Doporučující	Navrhujeme opravit slovo „písmeni“ na „písmenu“.	Akceptováno Text byl upraven dle požadavku.
92.	Centrální depozitář cenných papírů	K novele zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém	Doporučující	Novelizací se v ustanovení § 115 zákona o podnikání na kapitálovém trhu (ZPKT) zařazuje RRTV mezi veřejnoprávní subjekty, které jsou oprávněny získávat údaje z evidencí investičních nástrojů (dále jen „oprávněné osoby“). Výčet oprávněných osob je třeba považovat za	Akceptováno Změna zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, byla z návrhu vypuštěna.

		trhu	<p>taxativní, vymezující velmi úzce okruh subjektů, které údaje z evidencí nezbytně vyžadují ke své činnosti. Evidence investičních nástrojů nejsou veřejnými seznamy a naopak je vyžadováno zabezpečení ochrany osobních údajů, obdobně jako banky chrání údaje o peněžních účtech. Zájmu na minimalizaci zásahů do ochrany osobních údajů svědčí i skutečnost, že všechny oprávněné osoby mohou údaje získat pouze ke stanovenému účelu. Osoby vedoucí evidence na základě požadavku odborné péče splnění účelu kontrolují a poskytují právě jen informace k naplnění účelu nezbytné.</p> <p>Domníváme se, že zařazení RRTV mezi oprávněné subjekty není správné, když údaje o vlastnické struktuře licencovaných subjektů má získávat především od nich. Toto právo založí RRTV zákon či postavení orgánu dohledu. V obdobné situaci jako RRTV je celá řada dalších státních orgánů, které jsou povinny zabývat se vlastnickou strukturou regulovaných subjektů. Evidence investičních nástrojů nejsou evidencemi společníků, ale primárně evidencemi investičních nástrojů. Povinnost vést seznam akcionářů listinných a zaknihovaných akcií na jméno je dána licencovaným subjektům. Pokud jim právní předpis či rozhodnutí orgánu dohledu uloží povinnost poskytnout informace ze seznamu akcionářů nebo i předložit výpis z evidence emise vyhotovený (třetí) osobou vedoucí evidenci, jsou povinni tuto povinnost splnit. Povinnost poskytnout údaje ze seznamu</p>	
--	--	------	---	--

			<p>akcionářů akciové společnosti s listinnými akciemi, jejichž počet mnohonásobně převažuje nad společnostmi se zaknihovanými akciemi, může RRTV adresovat pouze této společnosti.</p> <p>Naplnění účelu navrhované úpravy nedojde u žádného z provozovatelů s nejvyšší poslechovostí či sledovaností uvedeného v tabulce 11 a 12 důvodové zprávy.</p> <p>Žádný z těchto subjektů (včetně případných ovládajících osob) nemá zaknihované akcie vydány u osoby vedoucí evidenci v ČR (společnost má formu s.r.o., vydala listinné akcie nebo je emise vedena v zahraničním depozitáři). Pokud je emise primárně vedena v zahraničním depozitáři, bude mít CDCP (či jiný custodian) vždy informace pouze o části dané emise, u které navíc nedostane informace o konečných vlastnících od svých účastníků, když tato evidence je vícestupňová.</p> <p>Dále mi dovolu vyjádřit pochybnost ohledně počtu dotazů, které by RRTV mohla na CDCP vznést. Netušíme, jak často se může RRTV dotazovat CDCP, ale počet možných emitentů (licencovaných subjektů) v naší evidenci zdaleka neodpovídá počtu předpokládaných dotazů. Dále bych ráda poznamenala, že nově zavedená povinnost by se vztahovala také na osoby vedoucí evidenci imobilizovaných akcií, jejichž údaje nebyly do výpočtu nákladů vůbec zahrnuty. Dále nám není zřejmé, proč je u varianty 2 počítáno s náklady na práci pracovníka RRTV jinak než v případě varianty</p>	
--	--	--	--	--

			<p>1, když požadavek na poskytnutí údajů a následná analýza poskytnutých údajů musí být stejně pracná, ať již je požadavek adresován osobě vedoucí evidenci nebo licencovanému subjektu. Z hlediska nákladů pro RRTV bude navíc třeba uhradit CDCP či jiné osobě vedoucí evidenci vynaložené náklady ve smyslu § 115 odst. 5 ZPKT.</p> <p>Dále mi dovoluete vyzdvihnout skutečnost, že z důvodu ochrany osobních údajů bude CDCP vykládat znění navrhovaného ustanovení úzce v tom smyslu, že osoba vedoucí evidenci poskytuje údaje o vlastnické struktuře pouze provozovatelů vysílání, tj. nikoli jejich mateřských, dceřiných či dalších holdingových společností. Povinnost poskytovat údaje by se také netýkala subjektů před udělením licence provozovatele.</p> <p>Z výše uvedených důvodů navrhuji, aby ministerstvo kultury zvážilo volbu varianty 2 návrhu nebo zvolilo jinou legislativní techniku ukládající povinnost doložit vlastnickou strukturu licencovaným subjektům. Dále se domnívám, že každoroční dokládání vlastnické struktury při existenci omezené převoditelnosti akcií licencovaných subjektů je dostatečným způsobem efektivního dohledu nad zachováním plurality informací, které není vykoupeno excesivním zásahem do ochrany osobních údajů obsažených v evidencích investičních nástrojů.</p>	
--	--	--	--	--

93.	Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR (SONS)	K bodu 5 § 2 odst. 2 písm. f)	Doporučující	Navrhujeme, aby slova „zvukem obtížně rozpoznatelná“ byla nahrazena slovy „podle zvuku obtížně rozpoznatelná“. Odůvodnění: Jde jen o formulační zpřesnění. Zvukem nelze cokoliv rozpoznávat, rozpoznávat lze toliko sluchem, popř. jinými smysly. Zvuk je zde prostředkem rozpoznání, proto vazba „podle zvuku“ je dle našeho názoru náležitější a přijatelná.	Akceptováno Definice „audiopopisu“ byla upravena v souladu s připomínkou.
94.	Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR (SONS)	K bodu 88 hlavě VIII § 54b odst. 2	Doporučující	Navržená úprava jasně nestanoví, kdo a za jakých procesních podmínek stanoví, že převážnou část konkrétního programu tvoří pořady, které vzhledem k jejich povaze nelze nebo není účelné zpřístupňovat formami uvedenými v odst. 1 připomínkovaného ustanovení. Přitom právě toto rozhodnutí je zásadní pro to, zda se na program bude nebo nebude vztahovat povinnost zpřístupňování vysílaných pořadů. Domníváme se, že touto institucí by měla být Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která by měla při svém rozhodování brát v úvahu názory jednak provozovatelů televizního vysílání, současně však také názor komunity, jíž se zpřístupňování zejména týká.	Vysvětleno Skutečnost, zda se v konkrétním případě jedná o program, jehož převážnou část tvoří pořady, které vzhledem k jejich povaze nelze nebo není účelné stanoveným způsobem zpřístupňovat pro osoby se sluchovým nebo zrakovým postižením, musí vyhodnotit v první řadě provozovatel vysílání. Rada pak bude jeho závěr v tomto smyslu hodnotit v rámci své analytické činnosti.
95.	Asociace organizací neslyšících, nedoslýchavých a jejich	K § 54b) odst. 1	Zásadní	Zásadně nesouhlasíme s vloženým slovem "zejména" před termínem "skryté titulky". Důvod: Převod mluvené řeči do písemné podoby je totiž jediný možný prostředek zpřístupnění tam, kde	Neakceptováno Zákon musí obsahovat natolik obecnou úpravu, aby neznemožňoval zpřístupňování pořadů osobám se sluchovým postižením event. dalšími

	přátel (ASNEP)			neslyšící nebo nedoslýchavá osoba preferuje češtinu. Osoby se zrakovým postižením také nemají před slovem "audiopopis" vloženo slovo "zejména". Chceme stejný přístup.	technickými prostředky, než které by byly zákonem určeny.
96.	Asociace organizací neslyšících, nedoslýchavých a jejich přátel (ASNEP)	K § 54b) odst. 3	Zásadní	V prvním souvětí potřebujeme odstranit slova "zejména pořadů, jejichž převažující část tvoří hudební složka". Důvod: Nechceme v žádném případě přijít o hudební pořady s písničkami a muzikály, které jsou vysílány v České televizi atd. (Pořady v České televizi, kde je pouze instrumentální hudba bez písniček, patří k těm, které nelze otitulkovat, to je již ošetřeno tak, že budou odečteny z výpočtového základu.) Avšak obsahují-li písničky, pak jsou titulky nutné, i v případě, že celý pořad je hudebního rázu. Výjimka ze zpřístupnění osobám se sluchovým postižením se měla týkat pouze monotematických televizních hudebních kanálů (jako je Óčko atd.); to však je již obsaženo v odstavci 2 písmeno a), dle kterého se povinnost zpřístupňovat podle odstavce 1 nevztahuje na hudební televizní programy (tj. monotematické).	Akceptováno Ustanovení § 54b odst. 3 bylo přeformulováno následujícím způsobem: „(3) Do celkové stopáže vysílaných pořadů se nezapočítává stopáž pořadů, které vzhledem k jejich povaze nelze nebo není účelné pro osoby se sluchovým postižením zpřístupňovat. Do celkové stopáže pořadů, které se zpřístupňují pro osoby se zrakovým postižením, se nezapočítává stopáž pořadů, které vzhledem k jejich povaze nelze nebo není účelné pro osoby se zrakovým postižením zpřístupňovat.“
97.	Asociace organizací neslyšících, nedoslýchavých	K § 54b	Doporučující	Dle našeho názoru by v zákoně mohla být obsažena věta, že "Pořad je považován za zpřístupněný tehdy, když veškeré mluvené slovo je převedeno do skrytých titulků."	Neakceptováno Dle sdělení Rady nejsou do hodnocení plnění stanovených povinností provozovatelů vysílání zahrnovány

	h a jejich přátel (ASNEP)			Důvod: Jeden ze členů RRTV na konferenci sdělil, že v zákoně bohužel není určeno, že by neměl být považován pořad za otitulkovaný, když obsahuje pouze jeden titulek a ostatní promluvy nejsou otitulkovány. Z toho odvozují, že se členové Rady řídí jen tím, co je v zákoně, a tedy by se tato věta v zákoně měla objevit. Prosím o zvážení této možnosti.	pořady, které by nebyly zpřístupněny po celou dobu jejich trvání. I v případě, kdy by provozovatel vysílání zahrnul do výčtu zpřístupněných pořadů takový pořad, z jehož trvání by byla zpřístupněna jen část, neuznala by Rada jako regulační orgán oprávněnost tohoto přístupu.
98.	Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR)	K § 2 odst. 1 písm. s)	Doporučující	Zákon zde ve shodě se směrnicí č. 89/552/ES, ve znění směrnice č. 2007/65/ES, stanoví, že sponzorováním není příspěvek poskytnutý od osoby, která poskytuje audiovizuální mediální služby na vyžádání, případně provozuje televizní vysílání. V praxi však tyto společnosti sponzoring nakupují a to zcela běžně. Definice by měla být zpřesněna tak, že se týká těchto osob, pouze pokud mají vztah k danému pořadu, který je sponzorován.	Neakceptováno Definice sponzorování je v souladu s definicí tohoto typu obchodního sdělení ve smyslu směrnice o audiovizuálních mediálních službách, a jako taková byla Evropské komisi notifikována. Na základě požadavku Rady dochází pouze k rozdělení definice na zvlášť pro rozhlasové a pro televizní vysílání.
99.	Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR)	K § 20 odst. 3	Doporučující	Zákon nově umožňuje změnu vysílacího stanoviště pouze v případě, kdy užívání stávajícího stanoviště brání odůvodněná <i>technická</i> překážka. Lze si ovšem představit, že provozovateli vzniknou i jiné překážky, např. nemožnost obnovení nájemní smlouvy na místo pro vysílač apod. Doporučujeme proto za slovo „ <i>technická</i> “ doplnit „ <i>či jiná</i> “, aby byly pokryty i tyto možnosti.	Neakceptováno

100.	Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR)	K § 29 odst. 2	Doporučující	Domníváme se, že by toto ustanovení mělo být konstruováno tak, že se změny budou pouze oznamovat, aniž by případné neoznámení či neprovedení registrace Radou mělo právní následky s výjimkou případné pokuty. Samotná povinnost oznamování změn je další administrativní překážka pro podnikatelské subjekty, které by vzhledem k nárokové povaze registrace změn neměly být vystavovány riziku neplatnosti příslušného jednání.	Neakceptováno I v případě licence k provozování digitálního vysílání, která je rovněž nároková, je jeho provozovatel povinen žádat předem o souhlas Rady k provedení změn určených skutečností uvedených v žádosti o licenci. Ke změně principu stanoveného v § 29 odst. 2 není důvod.
101.	Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR)	K § 34a	Doporučující	Naše sdružení se nedomnívá, že je v České republice v současnosti nutné zavádět povinný systém labellingu, zvláště za situace, kdy zákon bude definovat (a omezovat časově) zvláštní kategorii pořadů pro mladistvé mezi 15 a 18 lety (viz § 32 odst. 1 písm. g) zákona), což považujeme za dostatečnou ochranu pro tuto cílovou skupinu. Navíc, pokud je našemu sdružení známo, připravuje organizace ATO samoregulační rámec pro označování pořadů. Domníváme se, že takováto samoregulační iniciativa by měla být dostatečný způsobem řešení této problematiky. Doporučujeme proto ustanovení § 34a a navazujících změn z návrhu vypustit.	Neakceptováno Předkladatel vychází ze znění Koaliční smlouvy vládních stran, která obsahuje závazek „připravit systém klasifikace vhodnosti pořadů pro jednotlivé věkové kategorie“.
102.	Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR)	K § 48 odst. 4	Doporučující	Definice zakázané politické reklamy by podle našeho názoru měla být upravena tak, aby lépe definovala nejasný pojem „politik“. Takto široký zákaz klade na provozovatele vysílání přílišné nároky, pokud se týká kontroly programu a bude	Neakceptováno Výklad pojmu „politik“ se vyvine teprve v aplikační praxi regulačního orgánu, popř. bude vyplývat z judikatury. Není vhodné tento pojem

			<p>přinášet výkladové problémy (např. jak dlouho bude trvat, než se „bývalý politik“ stane „nepolitikem“, od kdy je osoba, která ohlásí zájem kandidovat na nějakou funkci, politikem, nutnost kontroly, zda osoby vystupující v reklamě nejsou např. komunálními politiky apod.). Navrhujeme proto do tohoto ustanovení doplnit definici politika takto:</p> <p>„Pro účely tohoto ustanovení se za politika považuje</p> <ul style="list-style-type: none"> a) poslanec a senátor Parlamentu České republiky, b) prezident republiky, c) Evropský komisař, d) poslanec Evropského parlamentu, zvolený na území České republiky e) člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, v jehož čele není člen vlády, f) člen Rady Českého telekomunikačního úřadu, g) člen Rady Energetického regulačního úřadu, h) člen bankovní rady České národní banky, i) prezident, viceprezident a člen Nejvyššího kontrolního úřadu, j) veřejný ochránce práv a jeho zástupce, k) člen Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, l) člen zastupitelstva kraje, obce, městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města a městské části hlavního města Prahy nebo m) osoba, která je zapsána na příslušné kandidátní listině podle zvláštního právního 	svazovat zákonnou definicí.
--	--	--	--	-----------------------------

				předpisu jako kandidát na výše uvedené funkce či veřejně oznámila svůj záměr na výše uvedené funkce kandidovat.	
103.	Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR)	K § 61	Doporučující	S ohledem na speciální charakter televizního a rozhlasového vysílání doporučujeme ponechat původní znění.	Neakceptováno Ustanovení § 61 bylo upraveno dle zásadních připomínek MV vyplývajících z pravidel správního trestání.